Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2167 | 4 pagini — 20 bani | Joi 19 aprilie 1956

Copiilor — numai bucurii

Am primit la redacție numeroase scrisori asemănătoare acesteia:

„76 la sută din producția întreprinderii în care lucrez, este destinată copiilor, celor mai mici locuitori ai patriei noastre. Lor trebuie să le aducem numai bucurii. Dacă știi să faci un lucru cu gust, ești sigur că dacă nu copilul, atunci mama sa se va gîndi cu recunoștință la cei ce lucrează produsele pentru copii.

Marca fabricii „Textila Roșie" din Orașul Stalin este prinsă pe mii de botoșei, fulare, pantalonași, ca și pe alte articole de sport, veste, flanele etc.

Majoritatea utilajelor noastre sînt moderne. Aceasta face ca într-un timp scurt, cu un efort mai mic, să obținem produse mai multe și mai bune.

Cu sprijinul conducerii întreprinderii, comitetul U.T.M. a organizat 6 brigăzi de tineret, care obțin succese tot mai mari.

Calitatea este unul din obiectivele principale ale întrecerii socialiste. Metodele Ciutkih, Jandarova, Valentina Hrisanova, ne aduc succese privind îndeplinirea sarcinilor de plan și calitatea produselor.

In ultima vreme succesele au crescut. Brigada condusă de Kloss Ioan a obținut un indice de calitate superioară de 94 la sută, brigada lui Horbotă Maria — 95 la sută, iar cea condusă de Iurcă Florica — 96 la sută.

Cu toate acestea nu toți copiii care vor îmbrăca produsele noastre vor fi mulțumiți. Vina este și a comitetului nostru de U.T.M. O bună perioadă de timp noi am slăbit îndrumarea brigăzilor, controlul respectării angajamentelor luate de ele, ceea ce a făcut ca unele produse să fie încă nesatisfăcător realizate.

Acum noi întîmpinăm un nou 1 Mai. De aceea, în cadrul întrecerii, ne-am propus să mobilizăm mai mult tineretul în procesul de producție, să ridicăm noi fruntași din rîndurile celor rămași în urmă.

ELENA CANTOR
secretara comitetului U.T.M. de la „Textila Roșie" — Orașul Stalin

Grija tineretului pentru produsele destinate copiilor atît pentru cele de îmbrăcăminte și încălțăminte, pentru cele alimentare, pentru mobilierul de copii, cît și pentru jucăriile necesare acestora, nu este întîmplătoare. Primind cu bucurie de la partid sarcina de a se ocupa de educația fraților lor mai mici, copiii de vîrstă pionierească, utemiștii și tinerii știu că au totodată datoria să contribuie la asigurarea materială a copiilor cu bunurile de consum necesare.

In activitatea lor, organizațiile U.T.M. din întreprinderile care lucrează asemenea produse, au să se sprijine pe o crescîndă grijă față de asigurarea mărfurilor necesare copiilor din partea organelor economice și de stat.

De curînd, în fața Marii Adunări Naționale, tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a arătat că din pricină că Ministerul Industriei Ușoare a continuat să producă mărfuri în sortimente și calități care nu corespund cerințelor consumatorilor, în întreprinderi și mai ales în rețeaua comerțului s-au format stocuri mari de țesături, confecții, încălțăminte. Din comerț lipsesc însă confecții, tricotaje și încălțăminte pentru copii.

O preocupare sporită față de această problemă au dovedit-o și lucrările Congresului Cooperației meșteșugărești. Aici, raportul prezentat a cerut să se acorde o atenție mai mare aspectului mărfurilor produse și sortimentelor, mai ales în producția de jucării. In vederea lărgirii producției articolelor pentru copii, s-a trasat sarcina profilării și specializării unui număr mai mare de unități de cooperație pentru producția de jucării, confecții, încălțăminte și alte produse destinate copiilor.

Toate aceste măsuri salutate pot fi însă realizate în viață numai prin contribuția activă a oamenilor muncii. Desigur că aglomerația care însoțește sosirea oricăror noi produse chiar la magazinul „Romarta copiilor", slaba calitate a ilustrației la jucării prezentată de unii artiști plastici la expoziția „Afiș, carte, ambalaj", ca și alte manifestări ale lipsei de grijă pentru produsele destinate copiilor, privesc și numeroși creatori, muncitori, tehnicieni, ingineri, conducători din economie, utemiști și membri ai comitetelor U.T.M. din întreprinderi și instituții.

Sporirea prin cursul de minim tehnic și pregătirea individuală a calificării muncitorilor care lucrează în acest domeniu,

pregătirea cu grijă și dragoste a noilor produse de îmbrăcăminte, alimentare și jucării, numai în colaborare cu medici sau specialiști în probleme de educație,

includerea în preocupările posturilor utemiste de control a patronajului asupra producției bunurilor pentru copii,

consfătuiri între muncitorii din întreprinderi, lucrătorii din comerț și consumatori pe această temă —

iată doar cîteva din multiplele măsuri care încă de pe acum, în întrecerea care a început, ar fi bine venite în activitatea organizațiilor U.T.M.

N-ar fi deloc rău să ridicăm pretutindeni la rang de lozincă spusele cititoarei noastre, amintite mai sus: „Copiilor — numai bucurii!"

„Scînteia tineretului"

Delegația P.M.R. la lucrările celui de al 3-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea

Miercuri dimineața a părăsit Capitala plecînd spre Phenian delegația Partidului Muncitoresc Romîn care va participa la lucrările celui de al 3-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea. Din delegație fac parte tovarășii J. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., și C. Lăzărescu, activist al C.C. al P.M.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii N. Ceaușescu, L. Răutu, Ghizela Vass, Ileana Răceanu, Pavel Țugui, I. Dănoiu, T. Torok, de activiști ai C.C. al P.M.R.

A fost de față Pak Ben Do, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene la București.

(Agerpres)

In ajutorul industriei

Cercul materiale de construcții de la Institutul politehnic din Cluj va avea un reprezentant la Conferința pe țară a cercurilor științifice: pe studentul Alexandru Bădău din anul III al Facultății de construcții.

Timp de cîteva luni el a studiat în cadrul cercului tema „Utilizarea materialelor locale la confecționarea betoanelor celulare". Lucrarea analizează posibilitatea folosirii îndeosebi a zgurei de la Termocentrala Aghireș la confecționarea betoanelor celulare. Pe baza datelor practice, studentul Alexandru Bădău a demonstrat în lucrarea sa calitățile acestui beton și posibilitățile de realizare a unor economii importante cu ajutorul lui.

Corespondent
IOAN MIHAI

Sosirea tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia

Ieri dimineață la ora 10,40, pe bordul crucișătorului „Ordjonikidze", au sosit la Portsmouth tovarășii N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. Ei au fost întîmpinați de numeroase personalități britanice, de membrii delegației sovietice, care sosiseră în Anglia și de mii de englezi.

Din Portsmouth, oaspeții sovietici au plecat cu trenul spre Londra.

La ora 14,15 (ora Londrei), N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au sosit în gara „Victoria" din capitala Angliei. Aici, ei au fost întîmpinați de premierul britanic A. Eden și de alți membri ai guvernului englez. A. Eden și N. A. Bulganin au rostit cuvîntări.

Citiți în pag. IV-a telegramele din Portsmouth și Londra, precum și textul cuvîntărilor rostite.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Pe șantierul celui mai mare laminor de tablă din țară

Pe șantierul uzinei „Nicolae Cristea" din Galați, unde se construiește cel mai mare laminor de tablă din țară, acum în preajma zilei de 1 Mai, lucrările se desfășoară din plin. In timp ce la Combinatul metalurgic Reșița, la uzinele „Progresul"-Brăila și în alte întreprinderi se execută utilajul de laminare necesar, constructorii și instalatorii de la Trustul nr. 13 pardosesc pereții uneia din hale cu plăci de azbociment, complectează rețelele tehnologice și efectuează rodajul primelor patru poduri rulante.

Tehnica nouă a constructiilor este bogat reprezentată pe acest șantier. La executarea fundațiilor halelor s-au folosit piloți din beton armat centrifugat, realizîndu-se adevărate recorduri în baterea lor cu ajutorul sonetelor cu aburi.

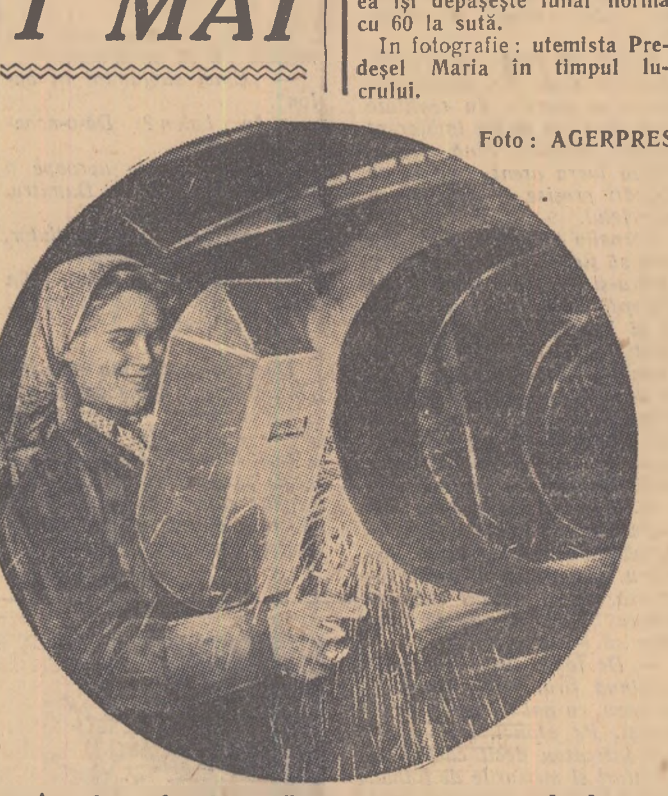
Pe lîngă utilajele de mare productivitate cu care e dotat șantierul, ca betoniera de 1.200 l, tip „Steaua roșie" sau mașina de sudat cap la cap bare de oțel-beton, constructorii au realizat din resurse interne noi mijloace de mecanizare a lucrărilor, un funicular pentru transportul betonului în vagonete, un ciur mecanic pentru agregate, un banc pentru fasonarea conductelor de instalații etc.

La secția sudură electrică a uzinelor „Oțelul Roșu" lucrează și utemista Predeșel Maria, în vîrstă de 18 ani fostă elevă a școlii profesionale din Turnu Severin.

In întrecerea ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai ea își depășește lunar norma cu 60 la sută.

In fotografie: utemista Predeșel Maria în timpul lucrului.

Foto: AGERPRES

Au terminat însămînțarea porumbului

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — G.A.C. „Tractorul" din comuna Felnac, raionul Pecica este gospodărie fruntașă pe regiunea Timișoara în muncile agricole de primăvară. Ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Felnac, colectiviștii de aci au însămînțat sute de hectare cu orz, ovăz, sfeclă de zahăr, floarea soarelui etc. Inginerii agronomi au îndrumat pe colectiviști să execute toate lucrările în timpi optimi. Noua veste îmbucurătoare care ne-a sosit din Felnac este aceea, că la 16 aprilie, colectiviștii au terminat de însămînțat cele 345 ha. cu porumb ce le aveau planificate, dintre care 200 ha. le-au semănat în cuiburi dispuse în pătrat.

In aceeași vreme ei au dat o atenție mare întreținerii păioaselor, grăpînd 233 ha. Colectiviștii din Felnac fruntași și în muncile agricole din etapa a II-a, dețin în continuare steagul de fruntași pe regiunea Timișoara.

Cu trei zile mai devreme

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Scoală-te Ștefane! își trezi Ion Dezmireanu, fiul. Îmbracă-te și pregătește carul. Să gătăm azi cu semănatul orzului.

In scurt timp, Ștefan, un băiat harnic, cu care se mîndrește și organizația U.T.M. pregăti carul și plecă la cîmp. Porțile de la curțile vecinilor se deschiseră și ele. Toader Cîmpeanu cu fiul său, Traian, utemist și el, Gligor Lazăr și alți peste 250 de țărani muncitori din comuna Apahida, raionul Cluj, părăsiră satul. Mai toți se întrec în cinstea zilei de 1 Mai. Acum o săptămînă, la o adunare populară, au chemat la întrecere patriotică comunele Jucu și Dezmir, din același punct agricol. In chemarea alcătuită împreună cu tehnicianul agronom Ciungan Rodica, utemistă, ei s-au angajat, între altele, să termine însămînțările din epoca I-a pînă la 15 aprilie, iar cele din epoca II-a pînă la 25 aprilie. Care dintre comune va fi în frunte nu se știe încă. Adevărul este că Apahidenii tineri și vîrstnici nu se lasă bătuți.

Cînd soarele se ridicase de 3 suliți, Ștefan al lui Dezmireanu terminase de semănat orzul pe cei 58 de ari. Terminaseră de semănat și utemiștii Traian Cîmpeanu și Nicolae Lucaciu. Apoi se apucară de arat pămîntul pentru semănatul porumbului.

Seara, tîrziu, la sfatul popular, utemista Rodica Ciungan s-a întîlnit cu deputații comunali. Au făcut împreună cîteva calcule după care, utemista și-a notat: „Arături de primăvară 45 ha., însămînțări de primăvară peste 270 ha., culturile din epoca I-a terminate și însămînțări peste plan încă 10 ha cu grîu de primăvară".

Iată deci că unul din angajamentele a fost îndeplinit cu 3 zile înainte de termen.

În legătură cu...

Un prieten pierdut

Am avut odată un prieten. Am stat împreună o iarnă în aceeași cameră la un cămin studențesc și vara, după examene, ne-am despărțit, purtînd fiecare amintiri vesele, dar nerostite, cu însemnătate numai pentru noi, amintiri și emoții care, transmise în afară, n-ar mai avea aceeași vibrație, aceeași putere. În vara de care e vorba, prietenul meu s-a răsucit din drum și a apucat pe o cărare care-i surîdea: a intrat funcționar într-un minister. Toamna, cînd am aflat asta, m-am dus și l-am rugat să-și continuie cursurile:

— N-am cum — mi-a răspuns el — mama s-a îmbolnăvit și de-acasă n-are să-mi mai trimită bani de-ajuns.

— Se poate învăța și cu bani puțini.

Prietenul meu a zîmbit îngăduitor.

— Lasă-mă. Ce știi tu ce-i viața?!

Nimic. Și l-am lăsat. Peste cîțiva ani, viața ne-a pus iar față în față. Asta s-a întîmplat într-o seară de iarnă la Teatrul Tineretului. Prietenul meu care în răstimp se însurase, se schimbase așa de mult, aproape să nu-l mai cunosc. Uitase să crească în înălțime și agonisise burtă. Odinioară avea obrazul drept, bărbătesc; acum, fața-i crăpa de sănătate și de-o mulțumire leneșă. Ochii lui cenușii erau pe jumătate închiși a plictiseală. Purta un costum negru, nou și fuma țigări aromate pe care înainte de a le aprinde, le bătea pe muchea tabacherei de argint, gravată, cu monogramă, pe amîndouă părțile. Am dat peste el la garderobă, unde-și înfășura galoșii într-o plasă de nylon și, cînd m-a văzut a zîmbit stingherit și mi-a spus pe un ton mîhnit:

— Vezi, am ajuns șef de serviciu, dar nu mi-au dat încă mașină. Directorul general mi-a promis însă că în cel mult o săptămînă se rezolvă și asta... Tu pe unde te învîrți?

Soneria anunță începutul spectacolului și el plecă fără să mai aștepte răspunsul meu. Sofia îl urma la cîțiva pași. Era o femeie blondă, înaltă, subțire, cu ochi albaștri, apăsați de o visare tristă.

La Teatrul Tineretului, în seara aceea, se reprezenta piesa lui Arbuzov: „Ani de pribegie". Pe scenă, în fața noastră, se perindau oameni și destine, într-o viață care nu se termina lîngă fundalul învăluit în lumini de miraj, oameni care închipuiau tînăra generație sovietică ce s-a dezvoltat între focurile războiului și care, în ceasul victoriei, ducînd în inimă amintirea celor căzuți, avea să spună: „...și s-a lăsat viața, aceluia azi i se cere ceva cu totul deosebit".

Eroii, replicile pe care le rosteau, gesturile lor, totul, absolut totul, părea rupt din noi, luat din noi. Întîmplările zbuciumate, fiorul lor tainic, căldura sîngelui zvîcnind puternic în om, dragostea și ura erau ale noastre, ale celor care abia am trecut de douăzeci de ani. Tot ce era sfînt în noi, ni se înfățișa acum ochilor, simplu, tulburător de simplu, ca și cum unii dintre spectatori și-ar fi părăsit locurile din sală și ar fi urcat pe scenă, continuîndu-și acolo nestingherit, firesc, viața lor de data aceasta intrată pe drumurile neîndurătoare ale războiului. Actori și spectatori, toți la un loc, trăiam, neretinuți, încordați căutările, bucuriile și durerea eroilor lui Arbuzov. Viața ștergea dintre noi orice urmă de hotar.

Prietenul meu, așezat în rîndul din fața mea, picotea. Sofia lui însă urmărea totul cu ochi lacomi. În pauză, prietenul meu se așeză într-un fotoliu, în fața oglinzilor și se apucă să fumeze absorbit peste măsură de această îndeletnicire. Sofia lui își găsise cîteva prietene și începuse o discuție aprinsă despre piesă, despre jocul actorilor și despre regie. Formula păreri pe care știa să le susțină cu toată fermitatea.

— Sofia ta lucrează cumva în teatru?

— Da de unde! îmi răspunse prietenul meu. Lucra la regie, și-am retras-o... Slavă domnului, acasă nu ne lipsește nimic. O să am în curînd și mașină.

Apoi întorcîndu-se către ea:

— Draga mea, nu înțeleg pentru ce te entuziasmezi atîta... Piesa aceasta îmi amintește de serenadele pe care le dădeam odinioară fetelor de la drept.

Sofia se înroși, pe urmă păli, murmură o scuză prietenelor și se duse înăuntru stăpînindu-și cu greu să nu izbucnească în plîns. Lacrimile însă îi curgeau fără voia ei.

Soțul o privi o clipă și rosti surîzînd:

— E nostimă, nu-i așa?

Mi-am înfipt privirea în ochii lui, cu silă, și i-am zis:

— Du-te, [illegible] pleacă acasă!

— Lasă-mă în pace, s-a înfuriat el. Ce știi tu ce-i viața?!

FANUȘ NEAGU

Comunicatul informativ cu privire la încetarea activității Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești

Intemeierea Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești în anul 1947 a jucat un rol pozitiv în înlăturarea lipsei de legături între partidele comuniste, care a intervenit după dizolvarea Internaționalei Comuniste, a fost un factor important al întăririi internaționalismului proletar în rîndurile mișcării comuniste internaționale și al unirii continue a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru o pace trainică, pentru democrație și socialism. Biroul Informativ și organul său de presă, ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" au jucat un rol pozitiv în dezvoltarea și întărirea legăturilor frățești și a schimbului de experiență între partidele comuniste și muncitorești, în tratarea problemelor teoriei marxist-leniniste aplicate la condițiile concrete din diferite țări și a experienței mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Aceasta a contribuit la întărirea ideologică și politico-organizatorică a partidelor frățești, la întărirea influenței partidelor comuniste în mase.

Totodată schimbările intervenite în situația internațională în ultimii ani: ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial; formarea unei vaste „zone a păcii", care include statele iubitoare de pace, atît socialiste cît și nesocialiste din Europa și Asia; creșterea și întărirea multor partide comuniste din țările capitaliste, dependente și coloniale și intensificarea activității lor în lupta împotriva pericolului de război și a reacțiunii, pentru pace, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii și independență națională a propriilor țări; în sfîrșit, sarcina de a pune capăt sciziunii din mișcarea muncitorească și de a întări unitatea clasei muncitoare în interesul luptei victorioase pentru pace, pentru socialism, sarcini care se ridică cu o deosebită putere în momentul de față, — toate acestea au creat noi condiții pentru activitatea partidelor comuniste și muncitorești. Biroul Informativ al partidelor comuniste și muncitorești, atît prin compoziția lui cît și prin conținutul activității sale, nu mai corespunde acestor noi condiții.

Comitetele Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești care fac parte din Biroul Informativ, după ce au făcut un schimb de păreri cu privire la problemele activității lui, au ajuns la concluzia că Biroul Informativ, creat de ele în 1947, și-a epuizat funcțiile. In legătură cu aceasta ele au adoptat de comun acord hotărîrea cu privire la încetarea activității Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești și a editării organului lui, ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

Comitetele Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești, care au participat la Biroul Informativ, socotesc că în lupta pentru interesele clasei muncitoare, pentru cauza păcii, democrației și socialismului fiecare partid sau grup de partide desfășurîndu-și activitatea potrivit cu țelurile și sarcinile generale ale partidelor marxist-leniniste și cu particularitățile și condițiile naționale din propriile țări, vor găsi noi forme utile pentru stabilirea unor legături și contacte între ele. Fără îndoială, partidele comuniste și muncitorești, după propria apreciere și ținînd cont de condițiile concrete ale activității lor, vor avea și pe viitor schimb de păreri în problemele generale privitoare la lupta pentru pace, democrație și socialism, la apărarea intereselor clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, la mobilizarea maselor populare în lupta împotriva pericolului de război și, totodată, vor examina problemele colaborării cu partidele și curentele care se orientează spre socialism, precum și cu alte organizații care aspiră la întărirea păcii și democrației. Toate acestea vor întări și mai mult spiritul colaborării reciproce între partidele comuniste și muncitorești pe baza principiilor internaționalismului proletar, vor întări legăturile frățești între ele în interesul cauzei păcii, democrației și socialismului.

Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar
Comitetul Central al Partidului Comunist Cehoslovac
Comitetul Central al Partidului Comunist Francez
Comitetul Central al Partidului Comunist Italian
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn
Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria
Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

(Din ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", Nr. 16 (389) din 17 aprilie 1956)

VĂ AȘTEAPTĂ LITORALUL MĂRII

Mulți dintre oamenii muncii care au fost sau și-au propus să petreacă concediul de vară într-una din stațiunile balneo-climaterice de pe litoral scriu prietenilor constănțeni, sfaturilor populare și administrațiilor stațiunilor interesîndu-se de stadiul pregătirilor pentru noul sezon.

In stațiunile de pe litoral: Mamaia, Eforie, Vasile Roaită, Techirghiol, Tuzla și Mangalia se fac intense pregătiri pentru sezonul de vară. Uneori aceste pregătiri s-au făcut chiar și atunci cînd timpul era potrivnic.

Să facem o călătorie prin cîteva din aceste stațiuni. De o parte și de alta a șoselei ce duce la Mamaia s-au început săpături pentru amenajarea plajei, se introduc conducte cu apă potabilă, se pregătesc magazinele și chioșcurile. Ne-am oprit în fața unei clădiri mari, ridicată în toamna și iarna trecută. Șeful acestor lucrări ne-a declarat că o parte din aceste construcții vor fi date în folosință la deschiderea sezonului. Construcția modernă va permite oaspeților să petreacă zile plăcute de odihnă în apartamente confortabile.

Am trecut de Constanța și ne îndreptăm spre Eforie. Pe partea dreaptă a șoselei asfaltate observăm o mare lucrare desfășurată pe mulți kilometri. Sînt lucrările pentru instalația conductei de apă potabilă, care va ajunge pînă la Vasile Roaită. Cunoașteți locurile virane din oraș? Au devenit acum mici parcuri, unele îngrădite cu garduri vii.

Pînă acum cîteva luni, platoul de la gară era un cîmp sălbatic. Harnicii brigadieri de pe șantierele tineretului au transformat aceste locuri în parcuri și alei minunate.

Coborîm spre băile reci de nămol. Vechile amenajări nu corespundeau și pentru a mări capacitatea lor se construiesc acum cabine individuale, dușuri cu apă dulce, punct sanitar, chioșcuri.

Noua fabrică de gheață de la Vasile Roaită

Intrăm în orașul Vasile Roaită. L-am întîlnit pe tovarășul Dumitru Țugui, președintele sfatului popular al orașului și l-am rugat să ne dea cîteva lămuriri cu privire la pregătirile ce se fac.

Ne-a invitat să vizităm orașul acum cu străzile pustii. Pe baza informațiilor primite vă putem da prilejul să petreceți de pe acum o zi de vară la Vasile Roaită.

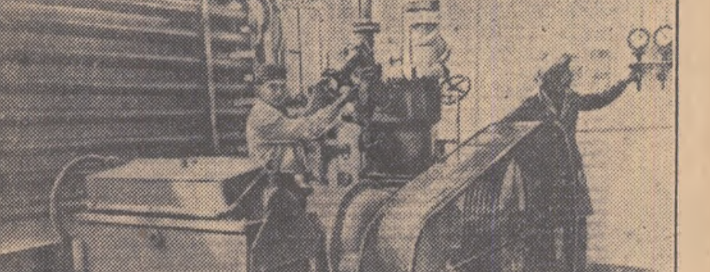
Dimineață însorită. Socotiți-vă unul din zecile de mii de oameni veniți la odihnă. Aveți de ales: mergeți la băi de nămol sau coborîți pe plaja mării? După ce ați petrecut cîteva ore — să spunem — pe nisipul fierbinte, ați venit să serviți masa de prînz. V-ați reîntors în apartament să vă odihniți la umbră. Nu vă mirați că anul acesta ați întîlnit pentru prima dată sobe în mai toate camerele. Cred că ați aflat că stațiunile de pe litoral vor fi deschise tot timpul anului.

Vocea crainicului transmite prin zecile de difuzoare invitația de a petrece o seară de dans la clubul central, sau la spectacolul unui ansamblu de estradă la Teatrul de vară, sau la premiera unui film la cinematograful în aer liber. Ați preferat poate o plimbare prin parcul trandafirilor nou amenajat. Împreună cu grupul de tineri din care faceți parte v-ați oprit la unul din zecile de bufete să beți o bere rece. In vitrina magazinului „Arta populară" — deschis pentru prima dată — ați zărit un mic dar și v-ați zis: „Să cumpăr mărgelele acelea din scoici de mare. Îi vor veni bine Mărioarei". Ca amintire a zilelor petrecute la mare v-ați notat în carnețel adresele noilor prieteni și păstrați în buzunar fotografiile făcute în apropierea unei fîntîni arteziene. N-o să uitați aceste zile pentru că v-ați notat pe dosul unor fotografii: „1956, Vasile Roaită".

AUREL CONSTANTINESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanța

Cîteva cifre

- **Pentru întreținerea străzilor și a spațiilor verzi de la Eforie și Vasile Roaită statul a alocat peste 20 milioane lei. In aceleași stațiuni se vor planta 25.000 arbori și peste 850.000 de flori.**
- **Pe distanța Constanța-Eforie-Vasile Roaită-Techirghiol vor circula autobuze ale Intreprinderii Comunale Constanța.**
- **In stațiunile de pe litoral se vor deschide peste 60 de unități T.A.P.L., Alimentara, Aprozar.**
- **La Vasile Roaită a intrat în funcțiune o fabrică de ghiață care a fabricat și depozitat pînă acum 1584 de vagoane de gheață. S-a amenajat un depozit de ape minerale cu o capacitate de 200 vagoane.**
- **Prin grija Ministerului Industriei Alimentare se va amenaja la Vasile Roaită, în sălile Cazinoului, un mare restaurant.**

Aspect dintr-o sală a fabricii de gheață

Amintire din Ulianovsk

Géza Domokos

Vaporul spinteca smoala topită a apei. Peste întinderi stăruia un întuneric umed. Numai rareori luna ieşea de după nori, aruncînd o lumină ştearsă peste pămînturile pustii, acoperite ici-colo de tufe şi mesteceni singuratici. Stăteam la prova navei şi urmăream încîntaţi jocul monoton al valurilor care străluceau în lumina reflectoarelor. In urma vasului, oglinda apei începea să tremure, să unduiască.

Dar liniştea de noapte a marelui fluviu nu putea fi tulburată multă vreme. Valurile răscolite s-au mai frămîntat un timp, între cele două maluri, dar apoi, încetul cu încetul, s-au liniştit.

— Volga se odihneşte — auzii în spatele meu vocea tovarăşei de drum, Liliana Stefanova.

— Doarme...

Liliana şi-a încheiat pardesiul şi s-a rezemat cu coatele de balustradă. Ea a crescut la Sofia, iar eu în poalele Carpaţilor. Fiecare secundă din această admirabilă călătorie ni se părea amîndurora un vis minunat. Priveam tăcuţi Volga în noapte şi aşteptam să apară luminile oraşului. Acum ne vorbeam cu Liliana despre aceasta, deoarece, cu cîteva zile în urmă ne interesasem cîte minute vom rămîne în oraş şi ce trebuie să vizităm mai întîi. Ar fi trebuit să sosim încă în cursul după amiezii, dacă în celelalte oraşe nu s-ar fi prelungit atît de mult ceremonia înmînării darurilor trimise constructorilor canalului Volga-Don.

— Cît e ceasul? — mă întrebă deodată Liliana, îngrijorată. Ceasornicul meu arăta 11 şi jumătate. M-am ridicat şi m-am apropiat şi eu de balustradă.

— E aproape miezul nopţii.

Liliana a oftat, remarcînd cu tristeţe:

— Ce păcat că am întîrziat atît de mult. Nu putem să mergem nicăieri, nici măcar oraşul nu-l putem vizita...

Incetul cu încetul, pe malul drept, înalt ca o pantă de deal, au început să apară lumini — şi în faţa noastră, în depărtare, Volga era despărţită în două de o linie lungă şi luminoasă. Desigur, vreun pod...

— Vezi? — îi strînsei braţul Lilianei.

Fără să-mi răspundă, ea s-a îndreptat şi a început să privească cu atenţie punctele de lumină tot mai clare şi mai multe. Faţa ei ovală şi palidă şi ochii mari căprui, deschişi larg, exprimau dintr-o dată îndoială şi nădejde, teamă şi o bucurie nespusă. In momentul acela, în spatele nostru se auziră paşi repezi şi lîngă noi se arătă Serioja, tînărul poet din Leningrad, Serghei Orlov, coleg cu noi şi călăuză de drum.

— Vă caut de-un sfert de oră. Ne-a cuprins umerii şi cu capul ne-a făcut semn spre luminile care sclipeau în faţa noastră. Vedeţi, fraţiorilor? Ulianovsk...

In timp ce vaporul acosta, am căutat pe ofiţerul de serviciu şi i-am întrebat cît timp rămînem în oraş. Am aflat cu părere de rău că stăm puţin, — abia patruzeci de minute.

— Să ne grăbim, să vedem măcar casa-Lenin — ne zori Liliana, cu obrajii îmbujoraţi de nerăbdare.

Pe scările care duceau în interiorul vasului ne-am întîlnit faţă-n faţă cu căpitanul, tovarăşul Pistlin.

— Unde fugiţi? Şi-l apucă pe Serioja de umeri.

— Vrem să vedem casa-Lenin — răspunse cu grabă Liliana.

Căpitanul dădu din cap, în semn că nu-i cu putinţă.

— Nu veţi avea timp.

Serioja a răspuns ceva, cam aşa: „Vom încerca totuşi" — şi continuă să fugă. Noi după el.

In faţa portului se afla o mulţime de oameni. Locuitorii din Ulianovsk, ca şi locuitorii din multe alte oraşe de pe Volga, se adunaseră să ureze drum bun vasului pavilion „Iosif Stalin", care peste cîteva zile avea să străbată cel dintîi Canalul Volga-Don. Cu mare greutate am găsit un taxi în care ne-am urcat, grăbiţi.

— Unde să vă duc? — întrebă şoferul.

— La muzeul Lenin.

— Unde?

Serioja s-a aplecat spre el şi a repetat cu voce tare:

— La casa-Lenin.

Şoferul s-a întors pe scaun şi cu un calm îngeresc ne-a pus o nouă întrebare:

— Rămîneţi aici sau călătoriţi mai departe, cu vaporul?

— Mergem mai departe.

— Atunci nu vă mai pot servi.

— De ce? Vă rog... se sperie Liliana.

— Pentru că nu este timp. Numai drumul pînă acolo face 40 de minute. Douăzeci încolo, douăzeci încoace..

Am coborît din taxi şi priveam neconsolaţi luminile scînteietoare ale oraşului construit pe colină.

— N-avem noroc — constată cu amărăciune Serioja. Liliana s-a întors într-o parte şi şi-a şters ochii. Eu tăceam. Mi se strîngea inima la gîndul că trebuie să plec mai departe, fără să fi văzut casa în care s-a născut Lenin. Cîtva timp, Serioja ne-a privit tăcut, cînd pe Liliana, cînd pe mine, apoi şi-a petrecut de cîteva ori palma-i aspră peste faţa plină de pete roşii (în vara anului 1943, camarazii lui l-au salvat, pe jumătate ars, de sub dărîmăturile unui tanc incendiat).

— Veniţi cu mine! — hotărî el deodată. Nu departe de noi staţiona un jeep militar. Am fugit într-acolo. Serioja a comunicat şoferului rugămintea noastră.

— Inchipuieşte-ţi, frate, tovarăşii aceştia vin la voi, parcurg mii de kilometri, numai ca să poată vedea casa lui Ilici şi din cauza unei întîrzieri nenorocite a vaporului, trebuie să plece mai departe, fără să li se fi împlinit dorinţa.

Tînărul ostaş, care pînă acum se vedea că dormise liniştit, s-a frecat la ochi, şi-a potrivit capela şi a început să ne privească cu compătimire.

— Eu înţeleg, băieţi, dar aici sînt două piedici. Prima, că într-o jumătate de oră nu putem parcurge drumul — a doua, că eu îmi aştept colonelul.

NOTE DE DRUM

Serioja nu s-a dat bătut.

— Să încercăm. Mă pricep şi eu puţin la maşini. Acum zece ani am condus un T-34. Dacă tu nu te angajezi, am să conduc eu...

Această din urmă frază, în mod vădit, nu i-a convenit flăcăului. Faţa lui rotundă ca de copil s-a înăsprit, ochii albaştri s-au întunecat. Simţindu-se oarecum jignit, se adresă lui Serioja:

— In ce priveşte conducerea, să nu te doară capul, tovarăşe... Mai bine duceţi-vă şi vorbiţi cu colonelul. Stă colo, lîngă stîlpul electric.

Ascultînd rugămintea noastră, colonelul, un om cît un munte, cu părul cărunt, privi la ceas şi zise, cu părere de rău:

— Veţi scăpa vaporul. Atunci a venit şi şoferul. Pe faţă mai purta expresia de seriozitate a oamenilor jigniţi în amorul lor propriu. — Dar, iată-l pe Vania, întrebaţi-l pe el — continuă colonelul. Dacă el se angajează să vă aducă înapoi într-o jumătate de ceas, n-am nimic împotrivă. Ce spui, Vania?

Vania avea răspunsul pregătit, dar pentru a-şi salva prestigiul, mai stătu puţin pe gînduri.

— Adevărat că eu n-am condus încă un T-34, dar pot să încerc.

In mai puţin de un minut, micul jeep gonea duduind pe colină, spre centrul Ulianovskului. Nici pînă azi nu-mi pot da seama cum am ajuns la destinaţie, doar atît îmi amintesc, că motorul făcea un zgomot infernal, maşina ne scutura îngrozitor — în jurul nostru era un nor de praf şi de fum — şi că Liliana mă strîngea cu disperare de braţ. Vania o singură dată s-a întors spre noi:

— Aceasta e casa lui Gonciarov, a scriitorului...

Dar pînă să ne îndreptăm privirea în direcţia pe care ne-o arăta el, Vania coti cu maşina pe o străduţă.

Exact în zece minute de la plecare, Vania a stopat în faţa unei case cu exterior modest, vopsită într-un roşu închis. Cîteva minute am rămas în maşină privind tăcuţi ferestrele întunecate, copacii umbroşi care fremătau pe marginea trotuarului, placa de marmoră albă, fixată pe peretele casei, pe care era scris: *„In această casă a trăit între anii 1878-1887 Vladimir Ilici Ulianov-Lenin.*

— Aceasta e casa, fraţiorilor. Veniţi să vedeţi măcar curtea — curmă liniştea, Serioja. Lucrul nu era însă atît de uşor. Indată ce am coborît din maşină s-a deschis poarta casei-Lenin şi a ieşit un miliţian care nici nu voia să audă că avem de gînd să intrăm.

— Tovarăşi, vă rog nu insistaţi. Avem ore fixe pentru vizită. Trebuie să le respectăm.

Ar fi putut Serioja să-i explice pînă dimineaţa, că pentru noi e preţios fiecare minut şi că peste un sfert de oră porneşte vaporul că tot degeaba, dacă nu ar fi intervenit Vania, care pînă atunci stătuse fără să scoată o vorbă.

— Ascultă tovarăşe... Dacă... presupunem, că dumneata ai trăi, undeva, în Ucraina şi ai trece prin acest oraş, te-ar lăsa inima să pleci fără să vizitezi casa aceasta?

— Asta e altceva... răspunse cu nesiguranţă miliţianul.

— Nu este altceva, pentru că aceşti tovarăşi au venit de dincolo de Ucraina.

In cele din urmă miliţianul ne-a condus în curte şi a început să ne explice unde se afla acum 70 de ani cămara de lemne a familiei Ulianov, unde era bucătăria de vară, ne-a arătat care dintre plopi era preferat de Lenin, unde-i plăcea lui să şadă, unde-i plăcea mai mult să citească. In casă n-am putut să intrăm, deoarece cheia era la director, dar ghidul nostru sever ne-a dus la fiecare fereastră.

— Aici a fost sufrageria, vedeţi ceva? Păcat că aţi venit atît de tîrziu — regreta cu sinceritate. Aici se aduna seara, familia. Fetele brodau, băieţii citeau sau jucau şah cu tatăl lor, Ilia Nicolaevici. Ştiţi, desigur, cît de mult îi plăcea lui Vladimir Ilici să joace şah. Maria Alexandrovna cînta la pian. Familia revizorului şcolar Ulianov era o familie cultă.

— Care era camera lui Lenin? întrebă cu sfială Liliana.

— Aceea, acolo sus, la mezanin, zise ghidul arătîndu-ne o fereastră mică, cu cadru alb. In ea se află o masă, două scaune şi un pat de fier acoperit cu o cuvertură albă. In afară de acestea mai există hărţi şi etajere cu cărţile preferate ale lui Vladimir Ilici. Lui Ilici îi plăceau cu deosebire versurile lui Alexandr Sergheevici Puşkin. Il iubea mult şi pe Nekrasov, dar poetul său preferat a fost totuşi Puşkin... Acolo, în cealaltă cămăruţă, a locuit Alexandr Ilici, fratele mai mare al lui Lenin, care a fost executat de ţar. Lui îi plăcea mai mult ştiinţa, chimia...

Şi miliţianul, mai adineaori „birocrat", ne istorisea cu însufleţire şi dragoste. Ne-a spus că deşi casa este construită din lemn, nu se va dărîma niciodată, fiindcă prin anii 1930 a fost desfăcută în bucăţi şi fiecare bucată, fiecare scîndură a fost îmbibată cu o soluţie care face materialele rezistente. In interior, un mare număr de aparate măsoară conţinutul de umiditate şi temperatura aerului.

— Această clădire ne este mai scumpă, tovarăşi, decît toate bogăţiile munţilor Urali. Noi ştim că întreaga omenire ne cere socoteală de felul cum o îngrijim...

Aici, explicaţia a fost întreruptă. De jos, dinspre Volga, sunetul unei sirene de vapor a sfîşiat liniştea nopţii. Sirena a dat un semnal lung şi unul scurt.

— Vaporul! — ne-am cutremurat deodată.

...Inainte de a porni, miliţianul a alergat la noi şi i-a pus ceva în mînă, Lilianei.

— Păstreaz-o, ca amintire.

N-am mai avut timp nici măcar să-i mulţumim pentru amabilitate. Vania a pornit motorul, iar maşina a făcut un salt, ca şi cînd ar fi vrut să ajungă dintr-odată în port. Al doilea semnal l-am auzit cînd, de pe colină, am trecut pe drumul plin de hîrtoape, iar al treilea — cînd au apărut în faţa noastră contururile clădirii portului.

Cînd am coborît din maşină se ridica puntea care duce la vas. Noi am urcat pe ultima scîndură. In graba aceea nici n-am mai putut să ne luăm rămas bun de la Vania. Inainte ca vasul să se desprindă de mal, l-am zărit în mijlocul mulţimii care venise să-şi ia rămas bun de la cei care plecau. Stătea lîngă colonel şi, cu un zîmbet fericit pe faţa lui transpirată şi plină de praf, ne privea. Serioja s-a aplecat peste balustradă şi i-a strigat:

— Iţi mulţumim, frate! Ce-am făcut eu conducînd un T-34 e o nimica toată pe lîngă ce-ai făcut tu...

N-am putut afla niciodată dacă în gălăgia aceea Vania a înţeles sau nu lauda pe care i-o aducea Serioja, dar am văzut că dădea din cap, mulţumit. Cînd vasul a cotit şi şi-a reluat drumul pe fluviul întunecat, ne-am adus aminte de darul miliţianului, pe care Liliana îl ascunsese la repezeală în sîn. Era o crenguţă de-o palmă din plopul preferat al lui Lenin...

La Centrul şcolar medical din oraşul Oradea se pregătesc sute de cadre sanitare. Pentru uşurarea însuşirii materiilor, laboratoarele au fost înzestrate cu utilajul necesar.

Iată-i în clişeul nostru pe elevii Balint Aurina, Iudrieş Maria, Foiabergher Aladar şi Albu Florica din anul I — laboranţi, îndeletnicindu-se cu prepararea şi cîntărirea medicamentelor.

Corneliu va fi prieten al cărţii

A ieşit, poate, mult fum de-atunci, pe coşul uzinei.

Dumitru Georgescu venea la uzină. Citise într-un ziar că Titus Popovici îi va dărui continuarea „Străinului" abia în 1957. Socoti că-i prea tîrziu. Era neîmpăcat. Totodată, îi părea rău că nu mai găsise cartea lui Radu Tudoran, „Toate pînzele sus". Se mulţumi deci, cu „Cinci săptămîni în balon", a lui Jules Verne, luată de acasă.

Păşi în atelier. Se apropia de bancul său. Văzîndu-l pe Neguţoiu, se duse la dînsul.

— Ţi-am adus-o.

— Ce?

In loc de răspuns, Dumitru îi întinse cartea. Corneliu o luă, o întoarse alene, pe o parte, pe alta, apoi i-o înapoie.

— Păstreaz-o sănătos! Rostind aceste vorbe, Corneliu îl privi într-un fel, care însemna ...„Şi cată-ţi de treaba ta."

Voind să pară indiferent, Dumitru dădu din umeri, luă cartea şi plecă. În realitate însă, nu-i era de loc indiferent refuzul celuilalt. Pînă spre amiază lucră atent, repede, cu mişcări precise — aşa cum îi este felul.

Corneliu e meseriaş bun. Dar cum să ţină el pas cu vremea, fără a-şi îmbogăţi cunoştinţele generale? Se putea să nu fie şi el în rînd cu ceilalţi utemişti? Iată ce-l frămînta pe Dumitru. Intr-o discuţie avută cu tov. Singureanu, secretarul comitetului U.T.M. din uzina lor, „Republica", acesta-l sfătuise să-l atragă mai întîi spre citit. Dumitru a încercat. Cu o zi în urmă, vorbise cu Neguţoiu, despre felurite cărţi. Se despărţiseră înţeleşi ca el, Dumitru, să-i aducă o carte frumoasă, cu întîmplări extraordinare. Şi astăzi, uite că refuzase să i-o primească.

— De fapt... Dumitru nu-şi continuă firul ideii. Gîndind, se văzu, cu ani în urmă, pe el însuşi. Pe atunci, nici pe el nu-l interesau decît cărţile de aventuri şi meciurile de fotbal. Sînt folositoare şi acestea, nu-i vorbă. Cu timpul însă, şi-a dat seama că şi povestirile maestrului Sadoveanu, şi „Un om între oameni" a lui Camil Petrescu şi „Calvarul" lui Tolstoi sau „Mama" lui Gorki sînt cărţi ce trebuiesc citite. Aşa a început el să-şi alcătuiască biblioteca personală, să frecventeze biblioteca din raionul V. I. Lenin şi pe cea din uzină. Mai tîrziu şi-a dat seama că are la dispoziţie presa, conferinţe, expoziţii — fără să mai vorbim de cinematografe, teatre, săli de concert.

Încetul cu încetul, Dumitru a început să fie văzut pretutindeni. A început să discute cutare carte sau film, cutare chestiune de politică internă sau internaţională, fără a se mai sfii.

Nu avea deci motive să fie supărat pe Neguţoiu. Spre amiază s-a dus la el, zîmbind.

— Zi, mi-ai făcut-o!

— Aş!

— Păi, nu-i aşa?

— Nu.

— ?!

— Era vorba de una frumoasă. Tu ce mi-ai adus?

— „Cinci săptămîni în balon".

— In balon? Dă-o-ncoace, sînt curios...

A luat-o. Peste aproape o săptămînă a venit la Dumitru. cu cartea în mînă.

— Am rîs ca un neştiutor, Mitrule. Te-ai supărat?

Dumitru îi făcu semn, din cap, că nu. Apoi întrebă:

— Mai vrei una?

— Mai.

Dumitru scoase din servietă, „Două mii de leghe sub mări"

Cît a trecut de atunci? N-are importanţă. Destul că astăzi, Corneliu Neguţoiu gîndeşte să participe la concursul „Iubiţi cartea". Iar Dumitru Georgescu este, acum, preşedintele comisiei concursului.

C. SLAVIC

Minunată este ţara noastră! Iată în fotografia noastră o vedere din Vatra Dornei. In locurile acestea pitoreşti îşi petrec concediul de odihnă mii şi mii de oameni ai muncii.

LIVEZI ŞI VII ÎN MOCREA

Prin părţile Oradiei, pe malul Crişului Alb, se desfăşoară gospodăriile comunei Mocrea. In vremuri străvechi, dealul la poalele căruia este aşezată comuna a fost un vulcan. Astăzi, după ce vremea, cu uriaşa-i pilă nevăzută, a ros crestele, stîncile, craterul, a rămas dealul ale cărui coaste însorite sînt foarte prielnice culturii viţei de vie şi pomilor fructiferi.

Primăvara timpurie şi toamna tîrzie, cu zile frumoase, temperatura cuprinsă între — 1 grad iarna şi + 20 grade vara, faptul că localitatea este ferită de vînturile puternice şi adesea este scăldată de curenţi de aer cald, contribuie la îndulcirea climatului comunei Mocrea.

Climatul dulce permite dezvoltarea unor plante ca: levănţica, salvia, cimbrişorul şi altele, care în mod obişnuit cresc în ţările calde. Se pot cultiva chiar plante subtropicale în cultură irigată.

Indeletnicirile de bază ale locuitorilor comunei Mocrea sînt: viticultura, pomicultura, păstoritul şi agricultura. Viticultura pe dealul Mocrei este foarte veche, încă din timpul romanilor. Şi astăzi, în anii buni, se scot producţii mari şi vinurile sînt de calitate bună. Totuşi rezultatele sînt sub nivelul posibilităţilor existente. Cu cîteva zeci de ani în urmă, vîrful dealului era acoperit cu pădure. Exploatarea rapace din timpul regimului burghezo-moşieresc a dezgolit crestele şi factorii distrugători ai vremii şi-au făcut nestingheriţi mendrele. Pămîntul roditor de pe coaste a fost mereu spălat de torenţii proveniţi din ploi, apa nu mai este stăvilită de nimic şi se pierde prin evaporare sau inundă terenurile de cultură de la poalele dealului. Lăsată în voia ei, natura ar distruge treptat totul; pămîntul n-ar mai fi bun pentru nici o cultură nici pe coaste, nici jos în vale. Omul însă poate supune natura şi-i poate folosi elementele aşa cum îi dictează interesele lui. Iată ce s-ar putea face în Mocrea. Pentru a preîntîmpina spălarea pămîntului, de pe creasta dealului şi pînă la marginea viilor şi de aici în jos, acoperind chiar terenurile care astăzi sînt ocupate de cereale, se poate planta o livadă întinsă cu tot felul de pomi fructiferi. Rezultate deosebite ar da migdalul, nucul, prunul, piersicul, alunul, caisul. Cerealele dau aici producţii scăzute şi locul lor ar putea fi ocupat cu succes de pomi fructiferi. In acelaşi timp viile de pe coasta dealului, care au unele soiuri foarte valoroase, ar trebui complectate, înlocuite (în parte), îmbunătăţite. Pentru umbrirea pămîntului în livezile tinere s-ar putea planta căpşuni sau s-ar putea cultiva mazăre, fasole, pepeni, cartofi; iar din salcîm, ulm, dud, stejar, tei s-ar face minunate perdele de protecţie. S-ar naşte în Mocrea un adevărat rai pămîntesc, un colţ pitoresc şi bogat. In plus, s-ar schimba şi mai mult viaţa locuitorilor comunei şi a celor învecinate iar pe pieţele oraşelor ar spori cantităţile de fructe proaspete şi conservate, de struguri şi de vin de calitate superioară. La efectuarea tuturor acestor transformări, iniţiativa şi elanul tinerilor din comună constituie un sprijin puternic. Cu puieţii din pepinierele care se vor înfiinţa în locul livezilor fostului moşier, tineretul ar putea planta în scurtă vreme întinse livezi. S-ar folosi în felul acesta terenurile nepotrivite pentru alte culturi, dar foarte prielnice viţei de vie şi pomilor fructiferi.

Apoi, aşa cum am arătat mai înainte, s-ar putea extinde cultura unor plante din ţările calde. Clima, pămîntul, posibilitatea irigării terenurilor cu apa din Canalul morilor, zilele însorite, oferă condiţii mult mai prielnice lucrărilor în acest domeniu, decît în multe alte părţi ale ţării. Cramele, pivniţele existente în preajma fostului castel moşieresc, oferă posibilitatea prelucrării strugurilor pe loc, cu cheltuieli puţine.

Dezvoltîndu-se sectorul pomicol şi viticol din această comună, se naşte posibilitatea înfiinţării unei puternice industrii alimentare şi, în scurtă vreme, viaţa locuitorilor din părţile acelea poate deveni mai înfloritoare.

Folosirea acestor resurse locale poate începe încă de acum. Tinerii din comună pot lua pe umerii lor sarcina îmbunătăţirii plantaţiilor existente şi a extinderii lor. Cu sprijinul specialiştilor de la raion sau de la regiune, ei vor afla care sînt cele mai valoroase soiuri locale de viţă şi de pomi, şi, îndrumaţi de tehnicieni, ei pot contribui la înmulţirea acestora.

Vreţi să cunoaşteţi roadele care se pot obţine? Cercetările au dovedit că, în funcţie de specii, pe un hectar se pot planta aproximativ 200 pomi fructiferi. Un singur prun poate produce într-un an în medie 25 kg. prune, însă în unele gospodării de stat şi colective s-au obţinut şi 100 kg. la fiecare prun. Nucul dă cam 30 kg. nuci, dar în condiţii bune de cultură, producţia fiecărui pom poate să depăşească 100 kg. Apoi, producţia medie a caisului este de 20 kg. şi a migdalului de 10-15 kg. Dacă fiecare pom ar produce numai 25 kg. fructe într-un an, dintr-o livadă de 100 hectare s-ar recolta aproximativ 500.000 kg. fructe. Printr-un calcul simplu, tinerii din comuna Mocrea ar putea afla ce bogăţie ar recolta de pe suprafeţele pe care le pot planta cu pomi.

Chiar din primăvara aceasta se poate începe acţiunea. Cerînd concursul sfatului popular pentru procurarea de material săditor, utemiştii din comună pot începe plantările. Gropile făcute din vreme, puieţii procuraţi şi bine conservaţi, munca organizată — iată doar cîţiva factori care vor face ca în curînd în Mocrea să apară noi livezi.

Prin noi plantări cu material săditor valoros, prin înfiinţarea unei pepiniere comunale, prin îngrijirea plantaţiilor existente tinerii pot face din comuna lor o adevărată grădină roditoare.

ANDREI VERBOVSKY
tehnician agronom

Ne scriu corespondenţii din şcolile profesionale

Ce e nou în şcoala noastră

Desfăşurarea activităţii practice într-o uzină înzestrată cu utilaj modern constituie pentru ucenici un lucru esenţial pentru însuşirea meseriei.

Noi facem practică în uzina „Gh. Dimitrov"-Arad, sub îndrumarea atentă şi părintească a muncitorilor cu experienţă. Elevii şcolii noastre de ucenici „Gh. Dimitrov" au fost repartizaţi în secţiile mecanică, „westing" etc.

La secţia a VI-a „westing" — secţia tineretului — am fost repartizaţi 10 elevi strungari din clasa a II-a E, printre care Pontea Vasile, Moisă Pavel, Ioan Puşcuţă etc. Majoritatea muncitorilor de aici, tineri absolvenţi ai şcolilor profesionale de ucenici şi ai cursurilor de calificare, au devenit nu numai sfătuitorii, ci şi prietenii noştri, oameni la care găsim înţelegere, un sfat bun în toate problemele care ne frămîntă.

Activitatea rodnică a muncitorilor Pavel Delomorean şi Mailovici Gheorghe prezintă pentru noi un interes deosebit. Cunoscînd felul cum îşi organizează ei locul de muncă, metodele pe care le aplică, înţelegem mai bine cum va trebui să muncim atunci cînd vom părăsi şcoala şi vom deveni muncitori calificaţi.

Pînă acum, în activitatea noastră practică au fost înregistrate succese îmbucurătoare. Sînt elevi care execută singuri diverse lucrări de categoria muncitorilor calificaţi. Dintre aceştia fac parte şi elevii Pontea Vasile şi Aurel Viţelar. Iată gradul de maturizare la care au ajuns unii din elevii şcolii noastre!

★

Ca să fii un bun muncitor, ca să descoperi căile care duc la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, este absolut necesar să cunoşti matematică. Tovarăşul Emil Păcurar, profesor la şcoala noastră, a iniţiat un concurs de matematică la care au participat elevii clasei noastre şi elevii clasei a II-a E, strungari de la Şcoala profesională a Şantierului Naval din Galaţi. (Este primul concurs de matematică între elevii a două şcoli profesionale despărţite de sute de kilometri).

Deşi în general ne-am pregătit pentru acest concurs, au existat cazuri cînd elevi buni s-au prezentat nesatisfăcător şi aceasta din pricină că au subapreciat posibilităţile colegilor noştri din Galaţi. Ne bucură însă faptul că unii elevi înainte slabi la matematică au obţinut — la concurs — rezultate bune. Dintre aceştia fac parte şi elevii Mihai Urlea, Pavel Bencik, Toda Aurel.

De data aceasta, victoria a revenit colegilor din Galaţi. Fără îndoială că ei s-au pregătit cu mai multă seriozitate. Cu siguranţă însă că la viitorul concurs noi vom avea un cuvînt greu de spus în clasificarea cîştigătorilor.

Corespondent
GHEORGHE PADUREAN

Scrisoare sosită în cadrul concursului

După muncă — rezultate

A mai rămas puţină vreme pînă la sfîrşitul anului şcolar. Elevii Şcolii profesionale de operatori cinematografici proiecţionişti din Craiova şi-au intensificat eforturile pentru însuşirea cunoştinţelor. Rezultatele obţinute sînt superioare celor din trimestrul I. Se constată o ridicare simţitoare a nivelului învăţăturii. In trimestrul I au fost mulţi corijenţi. Acum numărul a scăzut la 18. Dintre aceştia fac parte Ştefan Niţă, Itu Ilie, Comisaru Florea din anul I A, iar din anul I B Spasenie Dumitru şi alţii. Situaţia aceasta a fost determinată şi de slaba activitate a organizaţiei U.T.M. (secretar Mircea Butnaru) din anul II. Şedinţele de organizaţie se ţineau foarte rar, iar temele puse în discuţie nu se refereau la pregătirea noastră profesională.

Acum, activitatea organizaţiei U.T.M. a suferit o schimbare. In adunările generale, elevii discută pe cei codaşi, iar munca de la om la om a devenit o obişnuinţă. Participarea la adunările generale ale utemiştilor din anul I A a tovarăşului director şi a tovarăşului Ene Florea — dirigintele clasei — constituie pentru noi un preţios ajutor.

Pentru ca şcoala noastră să nu aibă nici un corijent, trebuie să lichidăm lipsurile din clasa noastră. De aceea am luat iniţiativa să ajutăm pe elevii care-şi însuşesc mai greu cunoştinţele predate. Exemplul a venit de la Ion Coman, secretarul organizaţiei U.T.M. a clasei I-a A. Paralel cu pregătirea temelor, el se ocupă de ajutorarea elevilor Dumitru Lupulescu şi Ion Moangă.

Urmînd exemplul colegului meu Coman, m-am angajat să ajut pe elevii Ştefan Niţă, Comisaru Florea şi Itu Ilie. In acest fel vom reuşi să ridicăm onoarea şcolii şi prestigiul clasei în ochii profesorilor, părinţilor, prietenilor şi fraţilor noştri.

Corespondent
GHEORGHE TOANA

Colţul CONCURSULUI

„Joia tineretului"

A devenit, de mult timp, o obişnuinţă pentru tinerii muncitori de la „Feroemail" din Ploeşti ca, în fiecare joi seara, să-şi petreacă timpul în mod plăcut în cadrul „Joii tineretului".

De la o săptămînă la alta, numărul participanţilor la „Joia tineretului" sporeşte. Este şi firesc. In această seară tinerii nu numai că-şi petrec plăcut timpul, dar află şi multe lucruri folositoare. In asemenea seri, ei ascultă diferite conferinţe sau recenziile unor cărţi şi, de multe ori, tinerii fruntaşi în muncă împărtăşesc tovarăşilor din experienţa muncii lor. Astfel, de curînd, tovarăşul Enache Dobrin, responsabil de brigadă la secţia de turnătorie, a arătat cum au muncit tinerii din brigada pe care o conduce, pentru a reuşi să cucerească drapelul de brigadă fruntaşă.

Conferinţele, recenziile sau expunerile sînt urmate întotdeauna de program artistic şi dans. Deseori brigada de agitaţie artistică distrează pe tinerii spectatori prin programele vesele şi interesant prezentate. Piesa „Oaspetele din faptul serii", de Horia Lovinescu, prezentată de curînd de brigada de agitaţie, s-a bucurat de mult succes.

Corespondent
JULIETA OANCEA

Sfatul medicului

E bine să fumăm de timpuriu?

Ce este tutunul? Iată o întrebare la care se poate răspunde în mai multe feluri.

„Tutunul este o plantă solanacee, originară din insulele Tabago, plantă ale cărei foi, anume preparate, se fumează, se prizează sau se mestecă". Astfel ne-ar răspunde un botanist.

„Tutunul e o plantă cu un parfum specific datorită unui alcaloid vătămător, numit nicotină". Acesta ar fi răspunsul unui chimist.

„Tutunul este o pacoste şi o cheltuială de prisos; un mijloc de a da foc banilor şi a sufla apoi fumul", ne-ar demonstra un om chibzuit şi econom.

„Tutunul e cauza a numeroase boli". Aceasta ne-o spune medicul.

Dar să luăm lucrurile de la începutul lor.

Cine şi-ar fi putut închipui, în ziua de 3 august 1492, în timp ce corabia lui Cristofor Columb se desprindea de ţărmul Europei, că în locul aurului din India, echipajul corăbiei avea să se înapoieze din proaspăt-descoperita Americă aducînd cu sine o buruiană pe cît de ciudată, pe atît de vătămătoare.

Corăbierii, descoperind America, au descoperit totodată şi tutunul. Aceasta este poarta de intrare a tutunului în lumea veche. Lucrurile s-au desfăşurat simplu.

La început, un matroz a zărit printre numeroasele ciudăţenii ale lumii noi descoperite, un „indian" împodobit cu pene în jurul capului, scoţînd fum pe nări şi pe gură. S-o fi mirat matrozul la început, dar apoi, din curiozitate şi mai ales din spirit de imitaţie, a încercat şi el să scoată fum pe nări. Nu i-a venit de loc greu. S-a deprins îndată. Şi îndeletnicindu-se mereu cu acest „sport", i-a învăţat şi pe ceilalţi tovarăşi de corabie.

Inapoiaţi în patrie, obiceiul s-a întins cu repeziciune în toată peninsula Iberică (Spania şi Portugalia). Trimis ca ambasador de Ecaterina de Medicis, Jean Nicot îi aduce în dar, la înapoiere, din Spania, planta la modă.

Nu e greu de închipuit întreaga demonstraţie a primului fumat în palatul regal.

Doar fumatul nu e greu de învăţat. In scurt timp, fumul învăluia toate saloanele Parisului. Tutunul era la modă.

De aici, l-au luat oaspeţii de peste hotare, pentru ca la înapoiere să fericească norodul învăţîndu-l să scoată fum pe nări. Din spirit de imitaţie, numărul fumătorilor crescu întocmai torentului adunat din sutele de mici pîrîiaşe Şi faţă de consumul mereu crescînd, a început şi cultivarea acestei buruieni.

Originar din America, importat de Spania în Europa, tutunul se cultivă astăzi în mai toate ţările lumii, întrebuinţat fiind în mod diferit.

Dar oricare ar fi „modul de întrebuinţare", consumul de tutun în mod abuziv duce la aceleaşi rezultate negative. Observaţiile făcute de-a lungul veacurilor, vin în sprijinul acestei păreri. Aţi simţit vreodată mirosul neplăcut al gurii fumătorilor? Aţi văzut dinţii lor îngălbeniţi? Ei bine, ele nu sînt decît urmele simple, uşoare, ale fumatului. Durerile de gît, faringitele şi răguşelile, pierderea poftei de mîncare, durerile de cap, tulburările de vedere şi, uneori, pierderile de memorie, reprezintă etapa mai gravă, cînd abuzul nesocotit de tutun începe să submineze mai serios organismul fumătorului. Bolile de stomac, bolile de inimă, ca şi cele ale întregului aparat circulator, bolile de plămîni, tremurăturile, nu vin decît să întregească apoi răul pricinuit de fumatul de timpuriu. Nici cea mai aprigă boală — cancerul — în special cel pulmonar — nu lipseşte din cortegiul funest al consecinţelor tutunului.

O deosebită primejdie reprezintă fumatul pentru tinerii între 14 şi 18 ani, adică pentru cei aflaţi în principala perioadă de creştere şi formare a organismului.

Cîţi dintre bolnavii de plămîni sau inimă nu ar fi fost scutiţi de chinul bolilor, dacă ar fi avut la timp tăria să se dezveţe de tutun încă din anii tinereţii!

Desigur că şcoala şi familia au un rol important în lămurirea la timp a tinerilor asupra primejdiilor legate de practica fumatului, începînd de la o vîrstă prea fragedă. Este vorba aici de o muncă de educaţie care poate avea succes numai pe baza convingerii tinerilor asupra daunelor pe care fumatul de timpuriu le poate aduce sănătăţii.

Dacă încercăm să aflăm origina fumatului la fiecare dintre noi, adică să căutăm să descoperim ceea ce a determinat aprinderea primei ţigări, vom vedea că întotdeauna la baza fumatului stă — ca şi la matrozul de pe corabia lui Columb — spiritul de imitaţie împletit uneori cu cel de curiozitate.

Aprindem prima ţigară, de obicei la o vîrstă fragedă, doar pentru că-i vedem pe alţii fumînd, sau pentru că socotim că a fuma este o manifestare a maturităţii. Unii, care se abţin la timp de fetişizarea ţigării, sînt pe viaţă scutiţi de patima fumatului. Alţii, dimpotrivă, se deprind cu fumatul şi apoi le vine greu să se dezveţe. Insă „orice învăţ are şi un dezvăţ" — spune o veche zicală.

Fumătorii, şi în special cei tineri, trebuie să înţeleagă că voinţa este în stare şi în această privinţă să înfrîngă pornirile spre satisfacerea unei patimi care este dăunătoare sănătăţii.

Numai prin voinţă te poţi dezbăra de fumat! De aceea, rîndurile de faţă ţi le-am adresat ţie, tînăr cititor, care mai eşti în creştere şi pentru care fiecare fum tras în piept îţi micşorează din oxigenul de care sîngele, are atîta nevoie.

Rîndurile de faţă ţi le adresăm ţie, cititor tînăr, pentru că te vrem sănătos şi voinic.

Dr. M. SLATINA

COLECTIVUL NOSTRU

In vara și în toamna anului trecut brigada noastră de tractoriști a lucrat la Gropeni, o comună mare de pe malul Dunării. Am venit aici cu gîndul să ajutăm colectiviștilor și țăranilor muncitori să obțină recolte mari și să legăm cu ei o trainică prietenie. Acest gînd ne-a însuflețit pe toți.

In brigada noastră toți eram utemiști. De aceea cele mai importante probleme privitoare la munca fiecăruia dintre noi le discutam în adunările grupei utemiste. Activitatea în cadrul grupei a făcut ca fiecare să se simtă strîns legat de organizație.

Respectarea graficului orar, efectuarea unor arături sau semănături de bună calitate, organizarea muncii astfel ca să lichidăm deplasările inutile dintr-un loc în altul, economia carburanților etc., au constituit deseori obiectul discuțiilor în cadrul grupei. N-a lipsit nici critica tovărășească la adresa celor delăsători — fie că era tractorist, șeful brigăzii sau pontatorul-alimentator.

In vremea treierișului, de pildă, ca să economisim timpul și să grăbim lucrările, mai ales arăturile de vară cu care rămăsesem puțin în urmă, am hotărît să lucrăm pînă seara tîrziu. Ion Visan a lucrat și el cît a lucrat, apoi a „aplicat" în felul său hotărîrea noastră. A lăsat motorul să meargă, să facă zgomot, și el s-a culcat în fotoliul comod al M.T.Z.-ului său.

Băieții i-au venit de hac în felul lor.: l-au stropit puțin cu apă să-și „revină", iar a doua zi a și apărut la gazeta de perete. Așa s-a ivit la ordinea de zi „dormitul pe brazdă".

E caraghios să vezi un tractorist ziua în amiaza mare căutînd șuruburile pierdute de tractor pe brazdă. Am avut în brigadă și asemenea cazuri. Ele au prilejuit discuții interesante pe tema întreținerii și îngrijirii mașinilor. Probleme asemănătoare, mai mari sau mai mărunte, le discutăm uneori în consfătuiri scurte, de cîteva minute, în pauzele din timpul lucrului.

Un stimulent în munca noastră au fost și întrecerile între tractoriști. Eu, de pildă, am fost în întrecere cu Mihalcea Alexandru și trebuie să spun că deși am ieșit învingător, el n-a rămas mult în urma mea. Numele lui ca și al lui Oțelea Ștefan putea fi văzut deseori pe „panoul fruntașului zilei". Și dacă brigada noastră a realizat 931 hantri în loc de 729 în campania de vară și 2119 în loc de 557 cît era planificat, în campania de toamnă — asta o datorăm spiritului sănătos de întrecere ce a domnit la noi. Prin munca noastră, prin calitatea bună a lucrărilor, am cîștigat dragostea și încrederea colectiviștilor și a țăranilor muncitori din Gropeni.

Noi, tractoriștii, sîntem tot timpul campaniei afară pe cîmp, uneori departe de casele noastre, de S.M.T.-ul nostru. Inseamnă oare aceasta că nu putem activa pe tărîm politic, cultural — că nu putem învăța, nu ne putem distra?

Anul trecut aveam în brigadă o bibliotecă volantă bine înzestrată. Deseori veneau la noi după cărți chiar și tinerii colectiviști. Prietenia noastră cu ei, ca și cu alți tineri din sat a început încă de pe vremea treierișului, cînd i-am ajutat în organizarea muncii la batoze. Mai tîrziu ne-am ajutat deseori unii pe alții nu numai în munca cîmpului, dar și în activitatea culturală.

Intr-o duminică seara, în preajma lui 23 August, îmi amintesc că am organizat o reuniune, chiar în curtea gospodăriei, la marginea satului, unde era instalat și vagonul nostru dormitor. Aveam patefonul nostru — asta am uitat să spun — și am invitat la o mică petrecere băieți și fete din colectivă. La rîndul lor, utemiștii din G.A.C. „Dunărea" ne-au invitat și ei la un „bal al colectiviștilor"...

Cînd a venit toamna, mulți țărani muncitori cu gospodării individuale ne-au cerut să arăm și terenul lor. La început erau mai puțini, apoi numărul lor a crescut. Ne-am sfătuit cu ei.

— Nu putem ara pe tarlale mici, pe cîte un petic de pămînt, unde n-ai nici cum să întorci tractorul — le-a explicat Ioan Bogoi, organizatorul nostru de grupă. Ajutați-ne să-i lămurim și pe ceilalți, pe vecinii voștri, pe cei care au teren în mijlocul tarlalelor și atunci treaba va merge...

După această consfătuire, țăranii muncitori cu care am discutat și împreună cu ei, tractoriștii noștri, au stat de vorbă cu numeroși alți gospodari. Acțiunea de tarlalizare a cuprins aproape toate gospodăriile țăranilor muncitori din sat. Cu sprijinul nostru s-a format și o asociație simplă.

Cînd a fost nevoie, băieții noștri au știut să se comporte chiar eroic. Din vina unor oameni neglijenți a izbucnit într-o zi un incendiu puternic la aria țăranilor cu gospodărie individuală. Au luat foc doar paiele, dar era în pericol recolta de grîu de pe mai bine de 1.000 de hectare. Cu curaj, tractoriștii noștri, în frunte cu Costică Lupu, șeful brigăzii, au fost printre primii care au intervenit. Parcă-i văd și acum înconjurați de flăcări, croindu-și drum și izolînd paiele arse și apoi trăgînd brazdă jur împrejur, pentru ca focul să nu se extindă...

Acum am ieșit iarăși în campanie și spre bucuria noastră sîntem împreună. Avem experiența bogată de anul trecut. Tractoarele sînt în stare bună. Avem deci tot ce ne trebuie pentru a lucra mai bine ca anul trecut și grupa noastră va avea în această privință un cuvînt greu de spus.

Aș mai aminti ceva. Anul trecut, la o consfătuire ținută la comitetul regional U.T.M., tractoriștii noștri, îmbrăcați în haine noi și curate, au fost surprinși de atitudinea unui activist.

— Ce, ați trimis aici pe toți penițarii voștri? s-a adresat el unuia din tovarășii noștri.

Cred că dacă acest activist ar fi venit pe la noi, la brigadă, ne-ar fi văzut și în salopetă și ne-ar fi recunoscut și la consfătuire... chiar și în haine noi, curate.

ILIE EPURAȘ
tractorist fruntaș la S.M.T.-„1 Mai"-Brăila

Oaspeți dragi în mijlocul tinerilor

Zilele acestea, un grup de membri ai delegației Comsomolului care se află în țara noastră a vizitat Orașul Stalin. Cu acest prilej, reprezentanții Comsomolului au fost oaspeți ai tinerilor din uzina de tractoare „Ernst Thälmann".

Fotografia de mai sus înfățișează un aspect din timpul vizitei în această uzină.

INFORMAȚII

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul Filip Gheltz a fost numit ministru al Gospodăriei Comunale și Industriei Locale.

★

Intr-un cadru festiv, miercuri după-amiază a avut loc decernarea Steagului roșu de producție al Ministerului Construcțiilor și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcții și industria materialelor de construcții — de institut fruntaș pe țară — colectivului Institutului de proiectare a construcțiilor, pentru succesele obținute în cel de al doilea semestru al anului 1955.

★

In sala Consiliului General A.R.L.U.S. din str. Ion Ghica nr. 3—5, a avut loc miercuri după-amiază conferința docentului universitar A. N. Adamovici de la Institutul central de cercetări pentru construcții hidrotehnice din Leningrad, cu subiectul „Noi cercetări în domeniul plastifierii cimenturilor".

(Agerpres)

V. I. Lenin Opere, vol. 29

Prefață

Volumul al douăzeci și nouălea cuprinde lucrările lui V. I. Lenin din perioada martie-august 1919. Materialele privitoare la „Proiectul de program al P. C. (b) din Rusia" au fost scrise în februarie-martie 1919; în volum ele preced documentele Congresului al VIII-lea al P.C. (b) din Rusia, de care sînt legate în mod nemijlocit.

Majoritatea lucrărilor cuprinse în acest volum o formează rapoartele și cuvîntările lui Lenin la congrese, conferințe, adunări și mitinguri. Aceste lucrări oglindesc activitatea de stat a lui V. I. Lenin și tratează problemele cele mai importante ale politicii partidului comunist și a Puterii sovietice din acea perioadă: apărarea patriei socialiste, atitudinea față de țărănimea mijlocașă și lupta împotriva greutăților economice.

O parte însemnată a volumului o formează rapoartele și cuvîntările lui Lenin la Congresul al VIII-lea al P. C. (b) din Rusia — raportul de activitate al Comitetului Central, raportul asupra programului partidului și cuvîntul de încheiere la acest raport, raportul asupra muncii la țară și altele.

O serie de lucrări: „Raport despre situația externă și internă a Republicii sovietice", prezentat la Ședința extraordinară a plenarei Sovietului din Moscova din 3 aprilie 1919; „Scrisoare adresată muncitorilor din Petrograd cu privire la ajutorarea Frontului de est"; „Tezele C.C. al P.C. (b) din Rusia în legătură cu situația de pe Frontul de est"; „Raport cu privire la sarcinile sindicatelor în legătură cu mobilizarea pentru Frontul de est", prezentat la plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Rusia din 11 aprilie 1919; „Cuvîntare cu privire la lupta împotriva lui Kolceak, rostită la 17 aprilie 1919 la conferința comitetelor de întreprindere și a sindicatelor din Moscova" și alte lucrări sînt consacrate mobilizării clasei muncitoare și a maselor muncitoare la lupta împotriva lui Kolceak.

In „Scrisoare adresată muncitorilor și țăranilor cu prilejul victoriei asupra lui Kolceak", Lenin formulează sarcinile principale în opera de întărire a capacității de apărare a Republicii sovietice, sarcini care decurgeau din experiența luptei victorioase împotriva lui Kolceak.

In raportul „Despre situația actuală și sarcinile imediate ale Puterii sovietice", prezentat la 4

iulie 1919 la ședința comună a C.E.C. din Rusia, a Sovietului de deputați ai muncitorilor și ostașilor roșii din Moscova, a Consiliului central al sindicatelor din Rusia și a reprezentanților comitetelor de întreprindere din Moscova; în „Raport despre situația internă și externă a republicii, prezentat la Conferința Organizației Moscova a P.C. (b) din Rusia" la 12 iulie 1919; în „Cuvîntare despre situația din domeniul aprovizionării și despre situația militară, rostită la Conferința din Moscova a comitetelor de întreprindere, a sindicatelor și a delegaților cooperativei centrale muncitorești din Moscova" la 30 iulie 1919, și în alte lucrări, Lenin cheamă masele să-și încordeze toate forțele pentru lupta împotriva lui Denikin. In aceste lucrări, ca și în alte lucrări cuprinse în acest volum, Lenin explică principiile politicii sovietice în domeniul aprovizionării și trasează măsurile pentru îmbunătățirea situației aprovizionării în țară.

In articolele „Internaționala a III-a și locul ei în istorie", „Despre sarcinile Internaționalei a III-a" și în altele, Lenin arată însemnătatea istorică mondială a Internaționalei a III-a, Comuniste și definește sarcinile ei.

In „Cuvîntare despre înșelarea poporului prin lozincile libertății și egalității", rostită la 19 mai 1919 la primul Congres pe întreaga Rusie al învățămîntului extra-școlar, și în „Cuvîntarea rostită la 31 iulie 1919 la primul Congres pe întreaga Rusie al lucrătorilor din domeniul învățămîntului și al culturii socialiste", Lenin dezvoltă teoria marxistă a dictaturii proletariatului, arătînd opoziția dintre democrația proletară și democrația burgheză.

In lecția „Despre stat", ținută la Universitatea Sverdlov, sînt expuse principiile învățăturii marxist-leniniste despre stat — despre originea, esența și formele lui istorice.

Din acest volum face parte celebra lucrare a lui Lenin „Marea inițiativă", în care Lenin caracterizează rolul primelor subotnice comuniste și arată însemnătatea hotărîtoare pe care o are pentru victoria comunismului o înaltă productivitate a muncii.

In volum se publică 15 documente noi care n-au făcut parte din edițiile anterioare ale Operelor lui V. I. Lenin. In cuvîntarea „Răspuns la biletele", rostită la ședința Sovietului din Petrograd din 12 martie 1919, Lenin caracterizează activitatea Consiliului Comisarilor Poporului.

Se publică pentru prima oară în Opere: patru telegrame adresate lui I. V. Stalin (mai-iunie 1919), „Proiect de hotărîre a C.C. al P.C. (b) din Rusia cu privire la Frontul Petrogradului", telegrama lui V. I. Lenin și I. V. Stalin către Consiliul Comisarilor Poporului din Ucraina, precum și „Proiect de directivă a C.C. cu privire la unitatea pe plan militar", semnat de Lenin și Stalin. Aceste documente oglindesc activitatea desfășurată în comun de Lenin și Stalin pe tărîmul întăririi Statului sovietic și al conducerii apărării țării.

In chemarea „Feriți-vă de spioni!", Lenin cere să se întărească vigilența revoluționară în lupta împotriva contrarevoluției.

In scrisoarea C.C. al P.C. (bolșevic) din Rusia „Totul pentru lupta împotriva lui Denikin!", Lenin trasează sarcina ca toate instituțiile să fie reorganizate conform cerințelor de ordin militar și ca țara să fie transformată într-un lagăr militar unic în vederea organizării victoriei asupra lui Denikin.

In documentul „Complectare la proiectul de apel către muncitorii germani și către țăranii germani care nu exploatează munca altora", Lenin arată creșterea simpatiei oamenilor muncii din lumea întreagă față de Puterea sovietică și caracterizează pe liderii Internaționalei a II-a drept trădători ai socialismului și complici la crimele burgheziei.

In volum se publică pentru prima oară telegrama adresată președintelui Consiliului Comisarilor Poporului din Ucraina (sfîrșitul lui aprilie 1919).

In „Proiectul de program al P.C. (b) din Rusia" au fost incluse noi documente; „Conceptul proiectului de program al P. C. din Rusia" se publică după o copie dactilografiată și după manuscrise, incluzîndu-se toate capitolele programului. Capitolul „Sarcinile principale ale dictaturii proletariatului în Rusia" din conceptul proiectului de program se publică în întregime pentru prima oară. Au mai fost incluse și „Complectare la proiectul definitiv al punctului din program referitor la problema națională", și „Proiectul de program al P.C. (bolșevic) din Rusia", reprezentînd primele capitole ale proiectului de program în redactarea pe care Lenin le-a dat-o ulterior.

Făurari de frumuseți

In fiecare dimineață Paulina Barbu se întîlnește cu prietenele ei dragi — florile. Aci, în sera Herăstrău, sub privirile și îngrijirea atentă a fetei, răsar și își înalță lujerele delicate, mii de flori de diferite culori și feluri. Ele împodobesc apoi aleile și grădinile minunate ale parcului de cultură și odihnă.

Intr-una din diminețile acestui capricios început de aprilie, întîmplarea a făcut ca să trec, așa, de unul singur, prin Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin" din Capitală. Ziua începuse noroasă și un vînt nebunatic șfichiuia oglinda vălurită a Herăstrăului. Nimeni nu se mai zărea pe aleile întortochiate.

Ar fi greu să-ți imaginezi astfel acest mare parc al Bucureștiului, într-un minunat amurg de iunie. Te plimbi atunci pe sub arcadele de trandafiri, ocolești discret băncile și te oprești sub pletele bătrîne ale unei sălcii. Atunci numai la un lucru nu te gîndești poate, la un lucru ce-l uită aproape toți vizitatorii, cînd se lasă cuprinși de farmecele parcului — la oamenii care au făurit toate aceste frumuseți.

★

Pe tovarășul director Alexandru Costache l-am găsit în biroul său, un fel de seră micuță prin care se rătăcise și o bibliotecă. Se sfătuia cu tînărul inginer horticol Dumitru Nicolae, neînțelegîndu-se asupra locului unde să așeze cele 2 exemplare rare de „tuie" și duzina de brazi argintii, găsiți tocmai pe o costișe a Orașului Stalin. Cînd au aflat cu ce treabă-s pe la dînșii, au început să-mi înșiruie cifre ce glăsuiau despre noile îmbunătățiri aduse parcului. Dar ce înseamnă ele pe lîngă farmecul parcului într-o însorită zi a începutului de mai? Să le spun copiilor numai, că în parcul distracțiilor au apărut trei daruri necunoscute, printre care și unul numit „Valul mării". Un colț al parcului se va amenaja special numai pentru ei și... tovarășul director s-a oprit.

— Voiam să vă mai spun ceva, dar asta vreau să fie o surpriză pentru micuți.

Auziți, copii? Nu uitați! Tovarășul director vă va face o surpriză...

★

In parcul „vechi" unde mai înainte fusese o baltă cu păpuriș, am întîlnit echipa de grădinari ce lucrau pe întrecute sub conducerea tinerei secretare a organizației U.T.M., Ecaterina Osoian. Se curățau boschetele și se croiau marginile noilor ronduri. Neastîmpărata fată tot trăgea cu ochiul la echipa de „dincolo", condusă de bătrînul și neîntrecutul grădinar Stan Truică, responsabil al „insulei trandafirilor".

Cele 12 sere moderne sclipeau prin toate geamurile. Alături de ele o mulțime de răsadnițe olandeze și paturi încălzite. Responsabila lor, Măndița Vrabie, și cu ajutoarea Natalia Prescură, cercetează cu grijă șirurile celor peste 1 milion și jumătate de flori ce așteaptă cuminți să se reverse biruitoare primăvara.

★

Munca cu florile este migăloasă și cere multă pricepere.

Multe se pot spune, cititorule, despre oamenii care muncesc la înfrumusețarea parcului. Căci de la lăcătușul Andrei Tecu și Paulina Mirea pînă la directorul Alexandru Costache, toți dăruie ceva din sufletul lor frumuseților care-ți încîntă ochiul și inima. Și munca lor e modestă, anonimă aproape. De vei fi făcînd parte din milioanele de vizitatori ai parcului, n-ai să întîlnești niciodată pe vreunul din ei care să te oprească și să-ți spună:

— Vezi, asta e făcută de mine.

Tu însă să te gîndești și la ei, la făurarii acestor frumuseți.

VASILE TINCU

In adîncul veacurilor*)

RECENZIE

Pe care tînăr nu l-ar pasiona o călătorie în adîncul veacurilor, prin ținuturi necunoscute, întîlnirea cu lumi dispărute, poate, de mult? Intr-o asemenea călătorie îl poartă pe cititor „La hotarul Oicumenei" — cartea cunoscutului scriitor sovietic I. Efremov, care a dăruit tineretului „Cornul alb" „Corăbii astrale" și multe alte istorisiri minunate — îmbinare de erudiție științifică și fantezie înaripată.

Un modest obiect de muzeu — o piatră transparentă și luminoasă de culoarea mării, pe care e gravată cu măiestrie o imagine minusculă, îi inspiră autorului o poveste care se petrece cu multe secole înaintea erei noastre, povestea peregrinărilor tînărului sculptor elin Pandion. Aceasta este nu numai istoria desăvîrșirii măiestriei de artist a eroului, ci, mai ales, a prieteniei care se închează între oameni de diferite neamuri, însetați de libertate, istoria biruinței lor în lupta comună.

...Pe tînărul din Oiniada, Pandion, îl frămîntă un gînd îndrăzneț: să întruchipeze în artă frumusețea trupului omenesc. Mînat de această năzuință arzătoare, părăsește ținutul natal, pe dascălul său și pe frumoasa Tessa, pentru a studia comorile artei străvechi din Creta. Căzînd în mîinile negutătorilor de pe o corabie feniciană, el ajunge în Aigyptosul (numele grecesc al Egiptului antic) pomenit cu groază de oamenii din patria sa.

In țara aceasta, a cărei civilizație înfloritoare în vremea antichității e întemeiată pe munca istovitoare a milioane de robi din toate colțurile pămîntului și a băștinașilor ținuți într-o mizerie cruntă pentru a asigura huzurul stăpînitorilor, începe pentru Pandion un lung șir de grele încercări. Aci se trezește în el flacăra răzvrătirii împotriva nedreptății, a sălbăticiei orînduirii sociale din această țară. Tot aici se leagă prietenia lui cu veselul și dibaciul negru Chidogo, cu înțeleptul și încercatul etrusc Cavi, care devine apoi conducătorul robilor răsculați. Hotărîți să-și găsească mai curînd moartea în luptă decît să îndure viața neomenească la care sînt supuși, robii aceștia, după ce-și cîștigă libertatea cu un preț cumplit, pornesc să străbată lungul și greul drum care-i duce spre patria lor.

Intîmplările prin care trece Pandion, alături de tovarășii săi revolta lor neizbutită și apoi călătoria plină de peripeții — dintre care multe tragice — prilejuiesc scriitorului pagini uimitoare prin bogăția documentării lor științifice. Sub ochii noștri reînvie Ta Chemt-ul („Pămînt negru" cum își denumeau egiptenii țara) cu palatele și templele monumentale ale acelei epoci, cu cîrmuitorii și războinicii trufași, plini de cruzime, cu milioanele de sclavi înfierați cu pecetea robiei — numele faraonului săpat în carne. Pe drumul străbătut de robi spre locurile de baștină se perindă în fața cititorului ținuturile misterioase ale „Țării de spumă" — Africa: stepe scăldate într-un soare arzător, unde printre zidurile foșnitoare de ierburi fugarii întîlnesc girafe, elefanți, lei și chiar rinoceri, uriașe păduri întunecoase cu ferigi neobișnuite și flori viu colorate, pline de insecte primejdioase, de fiare ciudate și înspăimîntătoare, ca cea pe care o răpun Pandion și prietenii lui. Și totodată, cunoaștem oamenii care locuiau aceste pămînturi — neamul îmblînzitorilor de elefanți, poporul vesel și plin de îndemînare al lui Chidogo — cu felul lor de trai, cu obiceiurile și arta lor redate de autor în lumina celor mai moderne cercetări istorice.

Dar nu numai o asemenea hartă vie, captivantă ne oferă povestirea lui Efremov. Ea arată triumful dragostei de libertate și de patrie, care nu se stinge nici măcar în sufletele oamenilor înrobiți, supuși la cele mai cumplite cazne și înjosiri, într-un stat bazat pe asuprire. Sclavii din „La hotarul Oicumenei", care se ridică la luptă, nu sînt oameni actualizați cu orice preț, înzestrați cu o conștiință socială și idealuri pe care vremea lor nu le putea da. Unii din ei șovăie în clipe grele, în timpul răscoalei mulți, amețiți de bucuria victoriei, se dedau la jafuri, punînd în primejdie cauza lor dreaptă. Treptat însă, în focul luptei, în încercările comune, se naște în ei hotărîrea de nezdruncinat de a nu da înapoi în fața nici unei piedici — deși știu bine că mulți nu vor ajunge la capătul anevoiosului lor drum — se naște dîrzenia care-i face să înfrunte primejdiile deșertului, desișurile nepătrunse, fiarele. Și, mai ales, se închează între acești oameni, care la început nici nu-și cunoșteau unul altuia graiul, o legătură trainică, acel sentiment de grijă reciprocă, plină de răspundere, datorită căruia drumeții, chinuiți de sete, aproape înnebuniți de dogoarea pustiului, cedează răniților apa după care tînjesc toți. Ca un simbol al acestei prietenii apare imaginea celor trei oameni de neamuri diferite, îmbrățișați, imagine săpată în piatră de Pandion, care — după ce a trecut prin atîtea încercări — a cucerit în sfîrșit măiestria visată. Este tocmai imaginea gravată în piesa de muzeu de la care pleacă povestirea.

Tînărul cititor va parcurge cu interes crescînd această carte închinată trecutului îndepărtat pentru că paginile ei sînt atît de bogate în învățăminte.

FELICIA DAN

*) *I. Efremov: „La hotarul Oicumenei" — Editura Tineretului 1955.*

Teatrul de Stat din Arad se reamenajază

Teatrul de Stat din Arad își va deschide stagiunea viitoare într-o sală complect reamenajată.

Creșterea exigenței spectatorilor arădeni, ca și necesitatea creării unor condiții mai bune de muncă personalului artistic și tehnic au impus refacerea clădirii teatrului, care datează din anul 1868.

In vederea reconstruirii teatrului a fost alocată suma de 2.000.000 lei. In sala renovată se vor instala 800 de fotolii noi, lojile vor fi reconstruite și retapisate. In locul restaurantului care ocupa parterul clădirii, se va amenaja un frumos foaier. Colonada noii intrări principale se va încadra armonios în stilul clădirilor înconjurătoare.

Scena va fi mărită și utilată cu orgă de lumini și instalații mecanice de manevrare a decorurilor. Mișcarea în culise și în cabine va fi dirijată prin stația de radioficare. Cabinele, complect refăcute, vor fi de asemenea utilate cu mobilier nou.

La refacerea Teatrului de Stat din Arad lucrează trustul regional de construcții Timișoara, IPROFIL „Gh. Doja" și cooperativele meșteșugărești „Solidaritatea tîmplarilor" și „1 Mai".

Crosul — un bun prieten al nostru

Incă de la sfîrșitul lunii februarie noi am început antrenamentele în vederea concursurilor sportive de primăvară. In întreaga lună martie, timpul fiind nefavorabil antrenamentelor în aer liber le-am desfășurat la sală după posibilități. Totuși cu puținele antrenamente făcute la sală am reușit să prestăm în meciul de volei „Știința" (Slănic) — „Flacăra" (Slănic) pe care l-au cîștigat elevii cu scorul de 3-1 un joc frumos, apreciat de spectatori. De asemenea 150 de elevi au participat la crosul „Să întîmpinăm 1 Mai". A fost un concurs viu disputat pentru acei care vroiau să ocupe locurile 1-5 pentru a se califica în faza raională.

Un număr de 15 elevi (8 băieți și 7 fete) care s-au calificat pentru faza raională, au obținut frumoase victorii, clasificîndu-se pe primele locuri în vederea întrecerii pe regiune. Astfel s-au clasat: Burlacu Gh., Miclea I, Popescu Constantin, Minculete Ioan, obținînd în ordine locurile 1-4 și Oprica Georgeta la fete — locul 3 junioare.

Corespondent
ION MICLEA

Sport

NOTĂ

ATENȚIE LA DEZVOLTAREA REZISTENȚEI TINERILOR FOTBALIȘTI

In timp ce atenția iubitorilor de sport din țara noastră este îndreptată în aceste zile spre cele două meciuri de la Belgrad (22 aprilie) și Sofia (21 aprilie) care vor constitui debutul din acest an al reprezentativelor noastre A și a Capitalei de fotbal, antrenorii echipelor din categoria A vor încerca să înlăture defecțiunile ce s-au dovedit în formațiile lor.

Răgazul pe care-l au echipele de fotbal din prima categorie de a se pune la punct este foarte prețios și pentru „Progresul"-București. Antrenorul echipei „Progresul", fostul internațional Lupaș, ne-a furnizat cîteva observații interesante ale sale în legătură cu deficiențele constatate în echipă.

Este cunoscut faptul că fotbaliștii de la „Progresul" s-au prezentat anul acesta sub așteptări, deși formația lor a fost complectată cu o serie de jucători tineri, talentați. Nimeni nu poate contesta talentul acestor jucători, perspectivele pe care le au, dar, în același timp, prezența îmbucurătoare a unui număr mare de tineri jucători în primele noastre echipe, ridică o problemă importantă și anume aceea *a posibilităților lor de a lupta 90 de minute la nivelul categoriei A*. Ori recentele meciuri disputate și mai ales jocurile „Progresul"—„Dinamo"-București și „Progresul"-„Locomotiva"-București ca și „C.C.A."-„Locomotiva"-București, au demonstrat că unii tineri jucători ca Gref, Bodo, Neamțu, Țîrcovnicu, Cruțiu și alții n-au rezistat ritmului de joc, lucru care s-a resimțit asupra întregii formații. (Exemplu: „Progresul" în repriza a II-a a meciului cu „Dinamo" și repriza a II-a a meciului cu „Locomotiva". De asemenea „Locomotiva" în repriza a II-a a meciului cu C.C.A. n-a mai rezistat ritmului de joc).

Intr-adevăr, sînt unii jucători bine dezvoltați din punct de vedere fizic care la vîrsta de 18-20 de ani au putut să facă față cu succes cerințelor jocului la nivelul categoriei A. Așa, de pildă, sînt Băcuț I, Georgescu etc.

E bine deci să se aibă în vedere că în rîndurile echipelor noastre din prima categorie, există jucători talentați, dar care mai trebuie să se dezvolte din punct de vedere fizic, al puterii de luptă. Așa sînt de exemplu Copil III, Gref și alții, a căror dezvoltare nu trebuiește forțată. Se știe că ei pot da rezultate de valoare pînă la o anumită limită, în raport cu vîrsta și fizicul lor în dezvoltare. Mai mult nu e bine să li se ceară. E ca și cum am întinde un elastic peste limitele rezistenței sale.

Ce se va întîmpla dacă se va forța dezvoltarea acestor jucători, din dorința ca echipele lor să se claseze cît mai bine? Momentan ei vor da randament; dar să nu uităm că promovarea elementelor tinere în rîndurile celor mai bune echipe, urmărește o problemă de perspectivă, nu de moment și corespunde unei cerințe mari — îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru.

Deci, atenție la această problemă! (Intr-unul din numerele viitoare, vom mai reveni asupra acestei probleme).

Antrenorul Lupaș ne-a mai vorbit despre preocuparea sa pentru întărirea apărării echipei „Progresul". Astfel, pe această linie, va fi introdus fundașul dreapta Dobrescu, care se speră că va aduce mai multă siguranță în apărare. Tot în această direcție este pregătită și reintrarea lui Costică Marinescu. In atac, se va încerca utilizarea în postul de centru înaintaș a lui Banciu, iar Ozon va juca în cazul acesta, inter.

Conducerea asociației „Progresul", trebuie să vegheze ca pe viitor să nu mai existe în echipă neînțelegeri serioase, ca aceea dintre Cosma și Bratu, iscată doar de concepții diferite de ordin tactic (concepție diferită de joc), care păgubesc echipa și îi scad puterea de luptă.

In sfîrșit, Blujdea trebuie sfătuit să încerce să aibă mai multă independență, să nu-și lege cu orice preț orientarea de aceea a lui Ozon, lucru care îi va folosi în dezvoltarea sa.

Deficiențe în formație au vădit și echipele „Dinamo"-București și „Locomotiva"-București. De aceea este bine ca această scurtă „vacanță" pînă la 29 aprilie, să însemne un prilej de muncă serioasă în vederea înlăturării defecțiunilor ivite în echipe.

M. ZONIS

Start! Crosiștii se avîntă cu voioșie în cursă mai ales că în mijlocul pistei se pregătește și... fotoreporterul nostru.
Foto: R. COSTIN

Mîine începe „Cursa Scînteii"

Vineri la ora 11 se va da startul din Piața Universității în cea de a 9-a ediție a tradiționalei competiții cicliste „Cursa Scînteii". Aproape 100 de concurenți alcătuiesc în acest an plutonul cicliștilor care va parcurge 462 km. împărțiți în 3 etape. Prima etapă se va disputa pe distanța București—Orașul Stalin (164 km.). Sîmbătă, cicliștii vor parcurge cea de a doua etapă: Orașul Stalin—Făgăraș—Orașul Stalin (134 km.), iar duminică se va desfășura ultima etapă: Orașul Stalin—București (164 km.)

Chemările C.C. al P.C.U.S. pentru 1 Mai 1956

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite chemările C.C. al P.C.U.S. pentru 1 Mai 1956.

Trăiască 1 Mai, Ziua solidarității internaționale proletare a oamenilor muncii, Ziua frăției muncitorilor din toate țările!

Să ridicăm mai sus steagul internaționalismului proletar! Proletari din toate țările, uniți-vă!

Salut frățesc tuturor popoarelor care luptă pentru pace, pentru democrație și pentru socialism!

Oameni ai muncii din toate țările! Războiul poate și trebuie să fie preîntîmpinat! Mai sus steagul luptei împotriva primejdiei războiului, pentru pace și colaborare între popoare!

Oameni ai muncii din toate țările! Luptați pentru reducerea armamentelor și forțelor armate! Cereți interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă! Energia atomică să fie pusă în slujba progresului pașnic al omenirii.

Să se întărească colaborarea între comuniști, socialiști și toate forțele progresiste în lupta pentru pace, democrație și independența popoarelor.

Oameni ai muncii din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară! Întăriți neîncetat măreața colaborare dintre țările socialismului, dezvoltați și întăriți prietenia frățească dintre popoarele țărilor noastre!

Salut frățesc marelui popor chinez care înfăptuiește cu succes transformările socialiste în țara sa! Trăiască Republica Populară Chineză! Să înflorească prietenia indestructibilă și colaborarea dintre popoarele sovietic și chinez — factor puternic al păcii în întreaga lume!

Salut frățesc oamenilor muncii din statele democrat-populare: Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Albania, Republica Populară Mongolă, care luptă cu abnegație pentru avîntul continuu al economiei naționale și culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării maselor populare, pentru pace și construirea socialismului.

Salut frățesc popoarelor eroice ale Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Democrate Vietnam, care luptă pentru refacerea și dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru pace, pentru unificarea națională a țărilor lor pe baze democratice!

Trăiască Republica Democrată Germană — bastionul forțelor iubitoare de pace din întreaga Germanie, care luptă împotriva reînvierii militarismului, pentru o apropiere a celor două state germane, pentru unificarea patriei lor pe o bază pașnică, democratică. Să se întărească și să se dezvolte prietenia și colaborarea dintre popoarele german și sovietic pentru întărirea păcii în Europa!

Salut frățesc popoarelor Republicii Populare Federative Iugoslavia, care construiesc socialismul! Trăiască prietenia indestructibilă și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei.

Salut frățesc marelui popor indian care luptă pentru progresul patriei sale, pentru pacea în Asia și în întreaga lume! Să se întărească și să se dezvolte prietenia și colaborarea între popoarele Uniunii Sovietice și Indiei!

Trăiască prietenia și colaborarea dintre popoarele Angliei, Statelor Unite ale Americii, Franței și Uniunii Sovietice în lupta lor pentru slăbirea încordării internaționale și coexistența pașnică a statelor, pentru asigurarea securității colective în Europa și a unei păci trainice în întreaga lume!

Să se întărească prietenia și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și Italiei!

Trăiască prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică și Republica Finlandeză, bazate pe egalitate în drepturi, încredere și respect reciproc între popoare!

Să se întărească și să se dezvolte relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Suedia, Norvegia, Danemarca, Islanda!

Trăiască prietenia și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și poporul Austriei neutre, independente și democratice, în numele întăririi păcii în Europa!

Salut poporului japonez care luptă împotriva reînvierii militarismului, pentru independență națională, pentru dezvoltarea democratică a țării sale!

Salut călduros popoarelor Orientului care au scuturat lanțurile asupririi coloniale și care luptă pentru pace, libertate și întărirea independenței lor naționale!

Salut popoarelor din țările coloniale și dependente care luptă împotriva asupririi imperialiste, pentru libertatea și independența lor națională!

Trăiască politica leninistă de coexistență pașnică a diferitelor sisteme sociale — linia generală a politicii externe a Uniunii Sovietice, politică de menținere și întărire a păcii, de dezvoltare a legăturilor economice și culturale cu toate țările.

Chemările C.C. al P.C.U.S. se adresează în continuare oamenilor sovietici cerîndu-le să întărească alianța clasei muncitoare și țărănimii colhoznice sub conducerea clasei muncitoare; prietenia frățească a popoarelor Uniunii Sovietice; să mobilizeze toate forțele și energia pentru traducerea în viață a hotărîrilor istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., pentru îndeplinirea cu succes a celui de al șaselea cincinal.

O serie de chemări se adresează muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din industria Uniunii Sovietice mobilizîndu-i la lupta pentru progresul tehnic și ridicarea pe toate căile a productivității muncii, pentru introducerea în producție a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii sovietice și străine. Sînt adresate chemări muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din industria cărbunelui, petrolieră, metalurgică, energetică, lucrătorilor din industria electrotehnică și radiotehnică, din industria chimică, din construcții și industria materialelor de construcție, din industria forestieră, de prelucrare a lemnului și hîrtiei.

Un grup de chemări sînt adresate muncitorilor și muncitoarelor din industria ușoară și alimentară.

Colhoznicii și colhoznicele sovietice, lucrătorii din S.M.T.-uri și sovhozuri, specialiștii din agricultură sînt chemați să lupte pentru traducerea cît mai grabnică în viață a hotărîrilor istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. pentru un avînt vertiginos al tuturor ramurilor producției agricole.

Oameni ai muncii din agricultură! — se spune în chemările C.C. al P.C.U.S. — **luptați pentru un nou avînt al producției de cereale — baza întregii producții agricole. Să sporim producția globală anuală de cereale pînă la 11 miliarde de puduri. Oamenii muncii din agricultură sînt chemați să îmbunătățească producția agricolă, să introducă pe larg în colhozuri și sovhozuri realizările științei și tehnicii înaintate, să dezvolte creșterea animalelor, să lărgească producția și productivitatea la hectar a plantelor tehnice, să lupte pentru introducerea mecanizării și electrificării în toate ramurile agriculturii.**

Sînt adresate chemări de asemenea lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist, lucrătorilor din transportul feroviar, din flota maritimă și fluvială, din transportul auto și șosele, din telecomunicații, din toate instituțiile sovietice.

O serie de chemări se adresează oamenilor de știință, artă și cultură, lucrătorilor din instituțiile de cercetări științifice și de învățămînt superior, din învățămîntul public mobilizîndu-i la lupta pentru ridicarea științei, artei și culturii sovietice pe noi culmi.

Sînt adresate de asemenea chemări și tineretului sovietic, participant activ la construcția economică și culturală, femeilor sovietice.

Comuniști și comsomoliști! — se arată în chemările C.C. al P.C.U.S. — **fiți în avangarda luptei întregului popor pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.! Însușiți-vă cu perseverență teoria marxist-leninistă! Luptați pentru progresul tehnicii în economia națională, pentru ridicarea productivității muncii, pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului sovietic, pentru construirea comunismului în U.R.S.S.!**

Trăiască Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — fortăreața prieteniei popoarelor țării noastre, bastionul de neclintit al păcii în lumea întreagă!

Trăiască marele popor sovietic — constructor al comunismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — măreața forță inspiratoare și călăuzitoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

Sub steagul marxism-leninismului, sub conducerea partidului comunist — înainte, spre victoria comunismului!

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov *au sosit în Anglia*

La Portsmouth

PORTSMOUTH 18 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 18 aprilie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au sosit la Portsmouth pe bordul crucișătorului „Ordjonikidze".

La ora 9 dimineața crucișătorul „Ordjonikidze" și contratorpiloarele „Smotriașcii" și „Soverșennîi", care îl însoțesc, au fost întîmpinate în largul mării de torpilorul de escadră englez „Vigo". Torpilorul de escadră „Vigo" a salutat cu 13 salve de tun pe contra-amiralul Kotov, comandantul escadrei sovietice. Navele sovietice au răspuns la salut. Insoțite de vasul „Vigo", navele sovietice s-au apropiat de Portsmouth — importantă bază militară navală a Marii Britanii.

La ora 10,40, crucișătorul „Ordjonikidze" și navele care îl însoțesc s-au apropiat de rada exterioară din Portsmouth. Tunurile de pe navele militare sovietice trag 21 de salve, salutul tradițional al națiunii. De pe fortul Southsea Castle de pe coastă, se auzeau salvele de răspuns. Apoi, prin 19 salve navele militare sovietice l-au salutat pe amiralul George Creasy, comandantul bazei militare navale Portsmouth.

Tunurile de coastă din Portsmouth au tras salvele de răspuns.

Crucișătorul „Ordjonikidze" a acostat la cheiul feroviar sudic al portului Portsmouth unde s-au adunat reprezentanți oficiali pentru a-i întîmpina pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

După ce au mulțumit contra-amiralului Kotov, comandantul escadrei sovietice, cu prilejul încheierii cu succes a cursei, conducătorii sovietici au coborît pe mal pe o scară de vas acoperită cu un covor.

Ora 11,40. Portavionul englez „Bulwark", acostat în chei, a tras 19 salve de tun în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Bulganin.

Pe chei, lîngă scara de vas, tovarășii N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost salutați de lordul Cilcennin, ministrul Marinei al Marii Britanii; lordul Reading, ministru de stat pentru afaceri externe; amiralul de flotă George Creasy, comandantul bazei militare Portsmouth; William Hayter, ambasadorul Marii Britanii în Uniunea Sovietică.

Din partea sovietică oaspeții au fost întîmpinați de N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie; P. N. Kumîkin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior; L. F. Ilicev, membru al colegiului Ministerului Afacerilor Externe; V. I. Erofeev, șeful serviciului nr. 2 pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. A. Kamenski, reprezentant comercial al U.R.S.S. în Marea Britanie; general-maior A. S. Rogov, atașatul militar al U.R.S.S. în Marea Britanie; căpitan de rangul întîi N. P. Eliseenko, atașatul naval al U.R.S.S.; colonelul A. M. Konstantinov, atașat aerian al U.R.S.S.; P. M. Cernîșev, consilier al ambasadei U.R.S.S. în Marea Britanie.

N. A. Bulganin a trecut în revistă garda de onoare a marinarilor aliniată pe chei. Fanfara execută un marș militar.

După o scurtă convorbire cu cei care i-au întîmpinat, oaspeții iau loc în mașini și pleacă spre gara portului.

Mii de englezi s-au adunat pe cheiul portului Portsmouth. Ei au salutat pe oaspeții sovietici prin aclamații prietenești. De pe chei și de pe falezele din Portsmouth mii de oameni au urmărit sosirea navelor sovietice.

Din Portsmouth oaspeții sovietici și persoanele care îi însoțesc au plecat cu trenul la Londra.

După ce i-a condus pe oaspeții sovietici la Londra, amiralul Creasy, comandantul bazei militare navale Portsmouth a vizitat crucișătorul „Ordjonikidze". Creasy însoțit de contra-amiralul Kotov, comandantul escadrei sovietice a trecut în revistă marinarii sovietici aliniați pe puntea navei.

La Londra

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In piața din fața gării „Victoria" din Londra s-au adunat mii de englezi pentru a întîmpina pe conducătorii sovietici.

La ora 14,15 (ora Londrei) trenul a intrat în gară. N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care îi însoțesc au coborît pe peron, unde au fost întîmpinați de primul ministru al Marii Britanii, Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd, ambasadorul Norvegiei, Prebensen, decanul corpului diplomatic din Londra, de reprezentanți ai ambasadei U.R.S.S. în Marea Britanie. Intîmpinîndu-i pe oaspeții sovietici, Anthony Eden a rostit următoarea cuvîntare:

A. Eden: Imi exprim speranța că prin activitatea și hotărîrile noastre vom îmbunătăți relațiile dintre țările și popoarele noastre

Sînt bucuros să salut în Anglia pe dl. Bulganin președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și pe dl. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Vizita lor are loc în urma invitației pe care am făcut-o oaspeților noștri în timpul întîlnirii de la Geneva a șefilor guvernelor. De atunci, s-au petrecut multe evenimente pe arena internațională, dar, sînt încredințat că oaspeții noștri vor fi de acord cu mine că, în cadrul vizitei lor, vom avea convorbiri asupra multor probleme referitoare la relațiile anglo-sovietice, la pacea și prosperitatea în lumea întreagă.

Aceasta este prima oară cînd conducătorii Uniunii Sovietice vizitează Anglia. Salutîndu-i, îmi exprim speranța că prin activitatea și hotărîrile noastre vom îmbunătăți relațiile dintre țările și popoarele noastre.

N. A. Bulganin: Interesele popoarelor noastre și cauza întăririi păcii generale cer îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre

N. A. Bulganin a rostit următoarea cuvîntare de răspuns:

Stimate d-le prim ministru! Domnilor!

Am sosit în minunata dvs. țară la amabila invitație a lui sir Anthony Eden.

Pășind pe pămîntul englez transmitem, în numele poporului sovietic, al guvernului sovietic și în numele nostru personal un cald salut guvernului Majestății Sale și poporului Marii Britanii.

Poporul sovietic nutrește o deosebită stimă față de poporul britanic, apreciază mult cultura sa și realizările sale remarcabile în domeniul științei și tehnicii. In memoria oamenilor sovietici sînt vii încă amintirile despre prietenia noastră în luptă, despre anii grei ai luptei împotriva dușmanului comun din ultimul război.

Guvernul sovietic năzuiește spre stabilirea unor relații de prietenie cu Anglia, la fel ca și cu S.U.A., Franța și alte țări. Interesele popoarelor noastre și cauza întăririi păcii generale cer îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre. In ultima vreme s-a depus o anumită activitate în această direcție, dar în fața noastră mai este încă o cale lungă și, poate nu ușoară, care va trebui străbătută.

Țările noastre au sisteme social-politice diferite, dar dacă se înțelege în mod rațional că noi trebuie să trăim pe aceeași planetă, deosebirea în orînduirea de stat nu trebuie să ne împiedice să trăim ca buni vecini, să colaborăm activ și să îmbunătățim relațiile noastre.

In interesul celor două țări este necesar să se restabilească largi legături economice, să se lărgească relațiile noastre comerciale și să se organizeze un schimb de experiență și informații asupra realizărilor în diferite domenii ale tehnicii, științei și culturii.

Noi vedem în toate acestea traducerea în mod practic în viață a principiilor coexistenței pașnice și colaborării între state. Uniunea Sovietică este o țară iubitoare de pace. Poporul nostru este în mod vital interesat ca războiul să nu tulbure niciodată munca sa pașnică constructivă. De aceea lupta pentru menținerea și întărirea păcii reprezintă baza politicii externe a statului nostru.

Este neîndoielnic că și poporul britanic, care de asemenea a îndurat ororile și nenorocirile războiului distrugător, vrea să trăiască în pace și securitate.

Năzuința fierbinte a poporului sovietic și a celui britanic spre pace, interesul lor în preîntîmpinarea războiului și încetarea cursei înarmărilor pot constitui o bază trainică pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei și colaborării între țările noastre.

Noi sperăm că vizita noastră aci și contactele personale cu oamenii de stat ai țării dvs. vor contribui la slăbirea încordării internaționale, la stabilirea unei mai mari înțelegeri reciproce și la îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre Marea Britanie și Uniunea Sovietică.

★ ★ ★

N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care îi însoțesc au ieșit din gară și au luat loc în automobile. Mulțimea de londonezi a salutat cu căldură pe conducătorii sovietici.

Cortegiul de mașini s-a îndreptat spre hotelul „Claridge", care va fi reședința conducătorilor sovietici în timpul vizitei. In drum spre hotel oaspeții sovietici au fost salutați de mii de locuitori ai capitalei britanice.

In vizită prin oraș

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In cea de a doua jumătate a zilei de 18 aprilie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, însoțiți de W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. au străbătut cu automobilele străzile Londrei pentru a cunoaște capitala Angliei.

Recepție oferită de Ministrul de Externe al Angliei

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 18 aprilie Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, a oferit la hotelul „Claridge" un dejun în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

La dejun au participat Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, lordul Readyng, ministrul de stat pentru Afacerile Externe, William Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S.

In afară de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, din partea sovietică la dejun au participat N. A. Mihailov, A. A. Gromîko, I. A. Malik și alții.

Incheierea lucrărilor sesiunii Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 18 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 17 aprilie s-a încheiat cea de a 5-a sesiune extraordinară a Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria.

La sesiune a luat cuvîntul Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri.

A. Iugov a arătat că guvernul va duce și pe viitor politica de construire a socialismului în țară, de industrializare și transformare socialistă a agriculturii, de ridicare continuă a bunăstării materiale și nivelului cultural al poporului. Guvernul va urma politica de întărire continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, politica de unire și mai strînsă a tuturor oamenilor muncii în cadrul Frontului Patriotic, politica de prietenie veșnică și indestructibilă cu Uniunea Sovietică, de colaborare frățească cu țările de democrație populară, de pace și prietenie cu toate popoarele. In continuare A. Iugov a vorbit despre succesele obținute în construcția socialistă.

Trecînd la problemele de politică externă, A. Iugov, a declarat în continuare că guvernul Republicii Populare Bulgaria împărtășește întrutotul aprecierea situației internaționale actuale și concluziile asupra principalelor probleme ale luptei popoarelor pentru pace și colaborare internațională, care au fost făcute de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

A. Iugov a subliniat că guvernul consideră de datoria sa să sprijine în mod activ politica de pace a Uniunii Sovietice, care urmărește asigurarea unei păci trainice și a securității internaționale, lărgirea și întărirea legăturilor de prietenie și a colaborării de afaceri între diferite țări.

Vorbitorul a declarat în continuare că guvernul bulgar, respectînd principiile respectului reciproc, va face tot ce îi stă în putință pentru a întări tot mai mult colaborarea cu Iugoslavia. Rezultate pozitive, a declarat A. Iugov, pot fi observate și în relațiile Bulgariei cu Grecia, cu care a și încheiat o serie de acorduri. Vorbind despre relațiile cu Turcia, Iugov a declarat că Bulgaria a făcut și va continua să facă tot posibilul pentru îmbunătățirea și întărirea lor, pentru lărgirea schimburilor comerciale, a legăturilor culturale, a încrederii reciproce și a relațiilor de bună vecinătate.

Vizitele delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. în U.R.S.S.

KIEV 18 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața de 17 aprilie grupul de membri ai delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne care se află la Kiev a plecat la S.M.T.-ul Vasilevskoie din regiunea Kiev. Oaspeții au vizitat atelierele, garajele, s-au interesat îndeaproape de mașinile agricole cele mai moderne cu care este înzestrat acest S.M.T. Membrii delegației au vizitat de asemenea baza experimentală „Terezino" a stațiunii de experimentare din Kiev, în domeniul creșterii animalelor. In după amiaza aceleiași zile membrii delegației au vizitat fabrica de tricotaje „Roza Luxemburg" din Kiev.

SARATOV 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 aprilie grupul de membri ai delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. care a sosit în ajun la Saratov venind din Stalingrad, a continuat să viziteze orașul. Dimineața oaspeții au vizitat rafinăria de petrol „Kirov".

Reprezentanții poporului romîn au vizitat de asemenea monumentul și Casa-Muzeu ale marelui democrat revoluționar rus, N. G. Cernîșevski. Membrii delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne au vizitat Universitatea de stat „N. G. Cernîșevski" din Saratov.

In seara zilei de 17 aprilie grupul membrilor delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a plecat la Kuibîșev. Aici, oaspeții au vizitat orașul, monumentul lui V. I. Lenin din piața Revoluției etc.

Noutăți despre tineretul lumii

Impotriva măsurilor militare în Algeria

In primele rînduri ale luptei pe care o duce întregul popor francez pentru a impune renunțarea la măsurile militare în Algeria se află tineretul. In fabricile, uzinele, șantierele și școlile franceze, tinerii și tinerele luptă activ, în cadrul unor mitinguri și manifestații organizate de ei, pentru a obține pacea în Algeria și rezolvarea pe cale pașnică a problemei algeriene.

Revista „Avant-Garde" își consacră aproape în întregime ultimul număr prezentării felului în care se pregătește tineretul francez în vederea Zilelor de acțiune pentru pace în Algeria, care vor avea loc în Franța la 27 și 28 aprilie. Răspunzînd chemărilor organizațiilor locale ale Uniunii tineretului republican francez, tinerii muncitori de la uzinele Alsthom din Barbes, de la numeroase întreprinderi din Paris, de la șantierele navale din Nantes, din portul Marsilia etc. și-au constituit de pe acum delegațiile care se vor prezenta la președenția Consiliului de Miniștri cu apelurile cu semnături pentru pace în Algeria.

De altfel, după cum anunță ziarul „L'Humanité", la președenția Consiliului de Miniștri se prezintă zilnic un mare număr de delegații, dintre care numeroase sînt cele ale tinerilor muncitori și funcționari, care prezintă primului ministru rezoluții și apeluri pentru încetarea operațiilor militare în Africa de Nord. Numai în cursul ultimelor zile s-au prezentat delegații ale tinerilor muncitori de la uzinele metalurgice „Air Equipement" din Asnieres, ale mai multor întreprinderi din diferite arondismente ale Parisului, ale tinerilor muncitori din atelierele feroviare din Montreuil și de la Paris-Masséna etc.

La Ministerul Educației s-a prezentat de asemenea o delegație a tinerilor cercetători științifici de la laboratoarele de radiologie din Paris, aducînd petiții cu semnături prin care se cere guvernului să revină asupra ordinelor de mobilizare a tinerilor rezerviști.

Zilele acestea, după cum arată ziarele „L'Humanité" și „Libération", au luat ființă comitete de acțiune pentru pace în Algeria la mai multe întreprinderi din Paris, la Montrouge, la compania „Air France" din Orly, și la alte întreprinderi ai căror salariați sînt în majoritate tineri.

Conferința națională a tineretului muncitor din Italia

La Genua s-a încheiat conferința națională a tineretului muncitor din Italia care a fost convocată de Comitetul tinerilor muncitori din întreprinderile industriale, de organizațiile sindicale și de „consiliile interne" (organele eligibile ale oamenilor muncii din întreprinderi).

La conferința au fost exprimate limpede principalele revendicări ale tinerilor muncitori: dreptul la învățămînt general și profesional, respectarea libertăților politice și sindicale, îmbunătățirea protecției muncii, dreptul la odihnă, salariu egal la muncă indiferent de vîrstă sau sex.

Declarația sovietică cu privire la Orientul Apropiat în atenția opiniei publice mondiale

WASHINGTON 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 aprilie a avut loc conferința de presă a secretarului de stat Dulles. Corespondenții l-au rugat pe Dulles să comenteze declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația în Orientul Apropiat. Dulles a spus că el nu a citit textul complect al declarației.

Reamintind declarația pe care a făcut-o săptămîna trecută Eisenhower în sprijinul misiunii lui Hammarskjoeld, Dulles a spus că dacă actuala declarație a Uniunii Sovietice este un răspuns la chemarea lui Eisenhower și dacă Uniunea Sovietică „dorește în mod sincer o reglementare" S.U.A. vor saluta acest lucru.

CAIRO 18 (Agerpres). — TASS transmite: Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația în Orientul Apropiat se află în centrul atenției presei egiptene. Toate ziarele publică știri în legătură cu această declarație în primele pagini, subliniind importanța ei pentru cauza menținerii păcii și securității în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Ziarul „Al-Gumhurya" subliniază în titlu că în declarația sovietică se condamnă blocurile militare ca fiind principala cauză a actualei încordări din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Ziarul „Al-Ahram" atrage atenția asupra acelei părți din declarație în care se spune că guvernul sovietic consideră ca fiind nejuste și inadmisibile încercările de a folosi conflictul arabo-israelian pentru un amestec din afară în treburile interne ale statelor arabe independente sau pentru introducerea de trupe străine în regiunea Orientului Apropiat.

Ziarele relevă în unanimitate că declarația sovietică corespunde în întregime intereselor popoarelor Orientului Apropiat care năzuiesc spre pace și securitate.

TEL AVIV 18 (Agerpres). — TASS transmite: Postul de radio guvernamental „Vocea Israelului" a transmis de cîteva ori textul declarației Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația în Orientul Apropiat.

Presa israeliană atrage atenția în mod deosebit asupra acelei părți din declarație în care se spune că U.R.S.S. este gata să contribuie la reglementarea diferendului dintre Israel și țările arabe, pe o bază reciproc acceptabilă, ținîndu-se seama de interesele naționale juste ale părților interesate și să sprijine eforturile O.N.U. îndreptate spre consolidarea păcii în regiunea Palestinei.

Alte ziare subliniază că declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. contribuie în mod substanțial la succesul misiunii secretarului general al O.N.U. Hammarskjoeld.

DELHI 18 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele indiene au publicat știrea despre declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația în Orientul Apropiat. Ziarele subliniază că Uniunea Sovietică va sprijini măsurile O.N.U. pentru asigurarea păcii în această regiune și se pronunță pentru slăbirea încordării fără amestesc din afară.

Veteranii sovietici ai întîlnirii pe Elba împiedicați să călătorească în S. U. A.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în presă, Joseph Polowski, secretarul organizației „Veteranii americani ai întîlnirii pe Elba" a adresat Comitetului Sovietic al participanților la întîlnirea pe Elba invitația de a-și trimite reprezentanți la Washington pentru a participa la adunarea cu prilejul celei de a XI-a aniversări a întîlnirii trupelor sovietice și americane pe Elba. Comitetul sovietic a acceptat invitația.

Vizita acestui grup în Statele Unite ale Americii ar fi constituit o vizită de răspuns a veteranilor sovietici ai celui de al doilea război mondial la vizita făcută în mai 1955, în Uniunea Sovietică de către un grup de veterani americani ai întîlnirii pe Elba.

Membrii delegației sovietice de veterani ai celui de al doilea război mondial s-au adresat prin Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. ambasadei americane la Moscova cu rugămintea de a li se acorda viza de intrare în Statele Unite. Acum cîteva zile, ambasada a anunțat că Departamentul de Stat al S.U.A. este de acord să elibereze vizele, numai cu condiția ca veteranii sovietici să accepte procedura înjositoare de a li se lua amprentele digitale.

Dat fiind că veteranii sovietici nu pot accepta o condiție atît de înjositoare pentru demnitatea omului sovietic, Comitetul Sovietic a comunicat secretarului organizației „Veteranii americani ai întîlnirii pe Elba" că, în situația ce s-a creat, veteranii sovietici sînt lipsiți, din păcate, de posibilitatea de a pleca în S.U.A. pentru a participa la adunarea cu prilejul celei de a XI-a aniversări a întîlnirii trupelor sovietice și americane pe Elba.

Lingviști romîni în Italia

ROMA 18 (Agerpres). — Delegația de lingviști romîni care a participat la cel de-al VIII-lea Congres internațional de studii romanice care a avut loc la Florența a luat parte la întîlniri cu numeroși oameni de știință din Italia.

In seara zilei de 12 aprilie a avut loc la Casa Culturii a orașului Milano o recepție dată în onoarea lingviștilor romîni. Academicianul Iorgu Iordan, la invitația președinției Casei Culturii și a Asociației pentru relațiile culturale cu Romînia, a ținut o conferință despre dezvoltarea culturii în Republica Populară Romînă. Reuniunea a fost prezidată de senatorul France Mariani; în numeroasa asistență care a urmărit cu interes expunerea academicianului romîn, s-au aflat numeroase personalități din viața culturală a orașului.

In după-amiaza zilei de 14 aprilie, academicienii Iorgu Iordan și Alexandru Rosetti au fost primiți la Academia Dei Lincei din Roma. Academicianul Luigi Einaudi, fostul președinte al Republicii, care prezida ședința, a adresat oaspeților romîni un călduros salut.

În 24 de ore

MOSCOVA. — In vederea folosirii pe scară largă a energiei atomice în toate ramurile economiei naționale a U.R.S.S. și a dezvoltării colaborării U.R.S.S. cu alte țări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a fost organizată Direcția generală pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

TEHERAN. — In ședința din 18 aprilie a Consiliului pactului de la Bagdad s-a anunțat participarea S.U.A. la Comitetul economic al pactului „în calitate de membru cu drepturi depline". De fapt această știre nu aduce nimic nou dacă se ține seama că Statele Unite și-au făcut de mult timp cunoscută intenția de a sprijini din punct de vedere economic activitatea pactului.

IERUSALIM. — După cum relatează Agenția France Presse la 18 aprilie secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld și primul ministru al Israelului Ben Gurion au reluat tratativele începute în ajun. Ministrul de externe israelian Sharett participă la convorbiri.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, I.C. Frimu: Carola Lamberti; *Magheru, Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Al. Sahia, Donca Simo, 1 Mai*: Cavalerul fără lege; *Republica, V. Alexandri, București, Înfrățirea între popoare, Flacăra, 23 August*: Infidelele; *Maxim Gorki, Timpuri Noi*: Povestea viteazului Baiaia; *Lumina*: Tata,mama, bona și... eu; *Central*: Crainquebille; *Victoria*: Jan Huss; *Arta, Miorița*: Serenada străzii; *Al. Popov, Aurel Vlaicu*: Nufărul roșu; *8 Martie, Volga*: Ciocîrlia și Ilie în luna de miere; *Grivița*: Vagabondul (seria II-a); *Vasile Roaită*: Cei doi; *Cultural*: Mareșul Cijiki; *Unirea*: Zvăpăiata; *C. David*: Vagabondul (Seria 1-a); *T. Vladimirescu*: Liliomfi; *Munca*: Accidentul; *Carpați*: Submarinul 232; *Moșilor, Rahova*: Orele speranței; *Gh. Coșbuc, M. Eminescu*: Urmărirea; *Ilie Pintilie*: Star fără voie; *Popular*: Sfîrșitul unei cariere; *8 Mai*: Reprezentație de gală; *Libertății*: Prietenia marilor popoare; *N. Bălcescu*: Drum periculos; *Olga Bancic, Tineretului*: N-a dansat decît o vară.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52